

Prenumerata „Kurjera Warszawskiego” wynosi w Warszawie rocznie rs. 4 kop. 80, półrocznie rs. 2 k. 40, kwartalnie rs. 1 k. 20, miesięcznie kop. 40, za odnośzenie do domów dopłaca się kop. 5. Numer pojedynczy w Kancelarzu Redakcji kop. 5.

Redakcja otwarta od 11-tej rano do 2-giej po południu.

KURJER WARSZAWSKI.

ROK PLECDZIESIĄTY OSMIY.

Na Prowincji i w Cesarstwie wynosi rocznie rubler. 8 (w tem miesiące się opłata pocztowa za przesyłkę rs. 1 kopiejek 90, oraz za opakowanie i ekspedycję rs. 1 kopiejek 80).

Prenumerata przyjmuję się rocznie, półrocznie i kwartalnie.

Redakcja nadsyłane do Redakcji nie zwracają się.

Dziś: Dzień Zaduszny i św. Wiktorji.
Jutro: ŚŚ. Huberta B. i Wenefrydy.
Poniedziałek: Ś. Karola Boromeusza B. W.
Wtorek: ŚŚ. Zachariasza Kapłana i Elżbiety.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 59
Zachód „ „ „ 4 „ 27

Długość dnia godzin 9 minut 28
Ubyło „ „ „ 7 „ 6

Środa: Ś. Leonarda Wyznawcy.
Czwartek: Ś. Willibrarda Biskupa.
Piątek: ŚŚ. Godfryda B. W. i 4 Koronatów.
Sobota: Ś. Teodora Męczennika.

Adres Redakcji „Kurjera Warszawskiego”: Plac Teatralny Nr 5, dom W. L. Zabłockiej.

— Uroczystość wczorajsza Wszystkich Świętych, obchodzona uroczystość w całym świecie katolickim, a w niektórych świątyniach i odpustem, zgromadziła tłumnie pobożnych do wszystkich kościołów parafialnych, a przeważnie jeszcze do tych, w których odbywały się nabożeństwa odpustowe przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu.

W kościele parafialnym Wszystkich Świętych na Grzybowie, gdzie odbywał się pierwszorządny odpust, już jako tytuł kościoła, i gdzie również obchodzona była pamiątka jego poświęcenia, był natłok tak wielki, że bardzo wiele osób nie mając siły dotrzeć się do wnętrza, udać się musiało do innych świątyni, a dużo jeszcze ludu pozostało przed kościołem, z kąd modły swe do Pana Zastępów zanosili.

Odpust ten rozpoczęty w dniu onegdajszym pierwszemi Nieszporami, kontynuowanym był w dalszym ciągu dnia wczorajszego, począwszy od uroczystej Wotywy, którą odprawił JX. Gąsiorowski, wikariusz miejscowy.

Następnie Summę, poprzedzoną solenną procesją celebrował JX. Marmo, wikariusz kościoła św. Krzyża, w czasie której słowo Boże głosił JX. Englisz, profesor seminarjum duchownego.

Nieszporne zaś uroczyste nabożeństwo odprawił z asystą JX. Wołyniec, kapłan kościoła Panien Kanoniczek, a po skończeniu takowego w górnym kościele, tenże sam kapłan odprawił i Nieszpory żałobne w kościele dolnym, gdzie ustawionym był katafalk.

Słowo Boże w czasie Nieszporów uroczystych, w górnym kościele, wygłosił JX. Chryzolog Majewski, wikariusz kościoła Najświętszej Marji Panny na Lesznie.

— W kościele św. Jacka przy ulicy Freta, gdzie także uroczystość Wszystkich Świętych obchodzona była odpustem zupełnym, Wotywę przed rzęsiście oświetlonym ołtarzem z relikwiami świętych Pańskich, odprawił JX. kanonik Wierzbicki, przełożony tegoż kościoła, który też następnie wygłosił słowo Boże.

Summę poprzedzoną uroczystą procesją celebrował JX. Wróblewski, wikariusz miejscowy, po której skończeniu udzielił obecnym wiernym błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

— W kościele św. Franciszka serafickiego, przy ulicy Zakroczymskiej, gdzie odbywał się odpust kwartalny bractwa św. Antoniego, celebransem był JX. kanonik Kaczanowski, dziekan kapłanów wojskowych i przełożony tegoż kościoła. Słowo zaś Boże wygłosił JX. Walichnowski, wikariusz kościoła N. Panny Marji na Nowem-Mieście.

— W dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych, tysiące ludu płynęło na Powązki.

— W dniu dzisiejszym też już od samego rana wszystkie świątynie przepełnione są pobożnymi zmieniającymi się kolejno, a Msze święte żałobne odbywają się bez przerwy. W godzinach zaś przedpołudniowych odbyły się Wielkie Msze święte z kazaniem, pamięci zmarłych poświęconymi.

— W dniu jutrzejszym, jako w pierwszą niedzielę noworocznego miesiąca, w kościele Opieki św. Józefa, na Krakowskim-Przedmieściu (wprost ulicy Królewskiej), odprawionem zostanie uroczyste dopołudniowe nabożeństwo ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, kazaniem i procesją.

— W przyszły poniedziałek, t. j. d. 4 b. m., przypada doroczna uroczystość św. Karola Boromeusza, biskupa i wyznawcy, którą kościół tegoż imienia, przy ulicy Ochłódnej, obchodzić będzie odpustem zupełnym, począwszy od pierwszych Nieszporów, które w dniu jutrzejszym przy wystawieniu Najświętszego Sakramentu odbywać się będą.

Nazajutrz zaś odpust rzeczony odprawiać się będzie w dalszym ciągu całodziennem uroczystem nabożeństwem, z kazaniem i procesjami, tak zrana jak i po południu.

Uroczystość św. Karola Boromeusza obchodzić będzie też odpustem zupełnym i kościół powązkowski, lecz dopiero w przyszłą niedzielę, t. j. dnia 10 b. m. Świątynia ta bowiem istnieje także pod wezwaniem uroczystego Patrona św. Karola Boromeusza, biskupa, którego obraz umieszczonym jest w wielkim ołtarzu tegoż kościoła.

— Najjaśniejszy Pan, zgodnie z przedstawieniem pełniącego obowiązki szefa żandarmów, 25 września r. b., Najwyżej rozkazał raczył:

1) Do etatu dodatkowego zarządów gubernjalnych żandarmów dodać jednego pomocnika naczelnika zarządu gubernjalnego żandarmów i dziesięciu podoficerów, z przeznaczeniem ich do gubernji barskiej.

2) Płacę tym stopniom dodatkowym wyznaczyć: oficerowi — stosownie do istniejącego etatu, podoficerom zaś — po 180 rs. rocznie każdemu. —

3) Niezbędny na to wydatek, zarówno coroczny, jak jednoroczny, zaliczyć na rachunek kasy Państwa, z włączeniem do etatu ministerstwa wojny. (Dn. W.)

ZAMACH MADRYCKI.

— Q — Strzał, który padł dnia 25-go z. m. o godzinie 3 i pół na ulicach Madrytu, zwrócił znów uwagę Europy na Hiszpanję od chwili rządów Alfonsowych prawie zupełnie zapomniana.

Król wracał właśnie z długiej wycieczki inspekcyjnej koleją południową do stolicy...

Ministrowie, naczelnicy władz cywilnych i wojskowych, ciał dyplomatycznych i wiele osób przedniejszych przybyło na dworzec kolei żelaznej, celem powitania monarchy.

Po odbytem dziękczynnem w pobliskiej bazylice nabożeństwie, król dosiadł konia i ruszył w świątecznym orszaku.

Tymczasem wojsko zajęło place przez które król miał przejeżdżać, a mieszkańcy przystroiwili swe domy wylegli na ulice.

Alfonso jechał wolno, krok za krokiem, kłaniając się w prawo i lewo damom powiewającym chustkami z balkonów i okien.

Gdy pochód doszedł do „Calle Mayor”, wystąpił szybko z tłumu dwudziestokilkuletni młodzieniec, przedarł się przez szpaler żołnierzy i strzelił z dwururkowego pistoletu do króla...

Szczęściem kula nie trafiła nikogo, odbiła się tylko o mur stojącego naprzeciw apteki domu i zatoczyła się pod stopy jednego z policjantów.

Pan Hiszpanji tymczasem, który spostrzegł błysk strzału, nie stracił przytomności, uśmiechnął się tylko i ruszył naprzód...

Juan Oliva y Moncasi — tak się nazywa sprawca — poddał się bez oporu.

Katalończyk — rodem — jest on z powołania bednarzem; dla dopięcia swego zamiaru przybył z Taragony.

„Międzynarodowy bednarz” porzucił swe rzemiosło od chwili, w której poświęcił się niezdrowym praktykom.

Waleesał się i kował, ukrywając się przed okiem policji.

Pieniądze na podróż uzyskał podobno od jednego ze swych przyjaciół w Afryce; nazwiska wszakże tego nie wymienia.

Jako katalończyk, jest piekielniezacięty i ztąd choćby miał współników, mileżyć będzie jak groby.

W chwili po zamachu ludność pośpieszyła z objawami swej dla króla sympatji.

Z wyjątkiem karlistów i podobno stronnictwa republikańskiego, wszystkie odcienia polityczne posłały do pałacu swoich delegatów dla wynurzenia królowi przywiązania.

Poczęły też nadchodzić z różnych dworów listy kondolencyjne; pierwszym z nich był telegram cesarza Wilhelma.

Izabella troskliwym pismem też zapytała o syna, przesyłając mu swe błogosławieństwo, Don Carlos zaś jako do „kochanej ciotki”, a matki Alfonsa, wystosował kilkanaście wyrazów.

Oto i wszystko, co dotąd w dziennikarskich zagranicznych szpaltach o sprawie zamachu się przewinęło. Rychła rozprawa sądowa wyjaśni rzecz najdokładniej.

Okaże też ona, czy sprawa Pi y Margella stoi w jakimkolwiek związku z szalonym czynem bednarczyka, jak o tem kilka dzienników, zdaniem naszym, dość nieszczęśliwie nadmienia.

Zamach madrycki nie ma zupełnie cech dzieła stronnictwa narodowego...

Wszak Hiszpanja pamięta dobrze jak wielkie jej w ostatnich czasach oddała usługi monarchja.

Już samo uratowanie Kuby dało Alfonsoowi prawo jeśli nie do wdzięczności, to przynajmniej pewnej sympatji synów tej gorącej ziemi.

Udanie się zamachu byłoby wielkim bastem dezorganizacji!

Hiszpanie więc potrzebujący spokoju, co daje postęp i rozwój, mogą sobie powinszować tak szczęśliwego „nieszczęśliwej sprawy” obrotu.

Z wystawy paryskiej.

VI

Pawilon prasy.

My... siódme mocarstwo... prasa... jesteśmy też na wystawie.

Niechaj jednak nikt złośliwie nie przypuszcza, iż okazują nas w klatkach lub w witrynach szalenie zamkniętych.

Boże broń!

Do tego jeszcze nie doszło, choć w wielu stronach świata prasa daje, tylko objawy zwierzęcego instynktu.

My tu mamy swój kąs — oto i wszystko, kąs wspinały a niedostępny dla innych śmiertelników pospolicie „szanownemi i kochanemi naszymi prenumeratarami” zwanych.

Pavillon de la Presse wznosi się obok poczty i telegrafu, biura lekarskiego i policyjnego, czyli około pomieszczeń instytucyj powszechnie poważanych.

Do pawilonu prowadzą trzy schody.

Trzy schody! dziwnie to jest analogicznem z trzema przymiotami niezbędniemi do dziennikarskiej kariery: w którą wstępując potrzeba mieć: 1° dzielną rękę, 2° tegą głowę, 3° sumienie.

Wchodzącego wita człowiek okryty czarnością w kształcie fraka z grubym srebrnym u szyi łańcuchem; w lot zjawia się drugi taki sam jegomość a obaj choć nie wyglądają na służalców dziennikarstwa są niemi jednak w istocie.

Uderzywszy czołem przed brązową statua przedstawiającą „Lux” (godło dziennikarskie mocno nadużyte); wstępujemy na chwilę do sekretarza pawilonu p. Pinaud, męża w latach sędziwszych, o szlachetnych rysach dziwnie kontrastujących z młodzieńczą... kurteczką.

Po krótkiej „legitymacyjnej” konferencji, w której p. Pinaud nawiasem przekonany przez nas zostaje iż syreni gród leży stanowczo w Europie, otrzymujemy żadaną przepustkę pozwalającą raz na zawsze rozgłosić się w cienkich murach pawilonu.

Klientów swoich żegna pan sekretarz, który jest podobno wytrawnym dziennikarzem, przyjemnym uśmiechem a nas nawet raczył zapytać o zdrowie.

— Musiałeś pan zmęczyć się niemało — dorzucił pan sekretarz — wszak podróż morską z Warszawy do nas trwa zapewne dni kilka?..

Nie kwapiąc się po raz drugi z podaniem obroku moralnego panu sekretarzowi, schwyciliśmy za klamkę drzwi prowadzących do pobliskiego gabinetu, przy czem przekonaliśmy się, że we Francji drzwi otwierają się dla gości z większą łatwością, aniżeli głowy paryżkich pisarzy dla jeogratji.

Jesteśmy w pracowni.

W środku stół wielki zielonem suknem pokryty i zasypyany niemożliwą ilością gazet.

Obok stół drugi i trzeci również drukom poświęcony — około sali coś przypominającego zagrodzenia stajenne, lecz w każdym razie przeznaczone dla męzów którzy wewnątrz usiadłszy chcą machać piórem.

Styl tych biur zaiste nie osobliwy; do końca naszej bytności nie mogliśmy się domyśleć czy to katedra czy... korytko?

Na stołach — jak się rzekło — gazety.

Na jednym zagraniczne, na drugim paryskie codzienne i prowincjonalne.

Gazet zagranicznych jest tu takie mnóstwo, iż wśród ich fal łatwiej się utopić aniżeli w Wiśle pomimo niestającej czujności członków Yacht-klubu.

Raz, w chwili próżniaczej zabraliśmy się do ich liczenia—doszedłszy do stu czterdziestu przeżegnaliśmy się krzyżem świętym, dając tej szatańskiej sprawie za wygraną.

Nad niejedną z nich łamać sobie głowę potrzeba, jakim językiem jest pisana.

A wszystkie te pisma przychodziły codzien z dziwną akuratnością krom *Kurjera Warszawskiego*, który znaną swą regularność mocno tu skompromitował!

Natomiast z rozrzewnieniem „każdego dnia porankiem“ ścisaliśmy *Wiek*, *Gazetę warszawską* i *Kurjer codzienny*.

Przy tej sposobności niech nam wolno będzie osobiście się pochwalić.

Oto byliśmy tylko jedynym czytelnikiem gazet polskich.

Inne pisma częstokroć nieczytane schodziły ze stołu; tu można się było dowodnie przekonać, iż wielu jest pod słońcem dziennikarzy poczuwających się wyłącznie do... pisania.

Jedno ze wspomnianych wyżej ogrodzonych biur zaanektowawszy, rozkładamy nasz dziennikarski tor-nister.

Piór—jak zawsze w każdej redakcji — i tu naturalnie zabrakło, równie papieru, niemniej inkaustu, zapalek, wody, czyli wszystkich potrzebnych do pisania materiałów.

Dwóch małych gamenów w niebieskich kurtkach i kaszkietach z napisem *Pavillon de la Presse* miało się liwernikiem tych artykułów zatrudnić; jeden z nich wszakże często w kącie zajmował się badaniem głębi swego organu powonienia, drugi zaś lubił przyrodę, drzewa, kwiaty, świeże powietrze, wolność, zkad zawsze wszystkiego brakło.

Zapalek był taki rozpaczliwy dostatek, iż raz nawet w księdze zażalenia zamieniony dziennikarz niemiecki dr Max Nordau zawołał z głębi duszy: *Des alumettes!*

Pracujących bywało tu mnóstwo—wiele typów pierwszorzędną wartości.

Oto człowiek długi, chudy, z olbrzymią włóczący się teka, piszący zwykle z nogami wzniesionymi ku gwiazdom, w postawie półleżącej a pół nie smacznej.

Koresponduje on do dwóch pism amerykańskich i pędzi tu żywot od połowy kwietnia.

W pawilonie zatem jest jak u siebie—nieraz nawet więcej jak u siebie.

Ci trzej tłoczący się przy jednym stoliku, piszący sobie nieomal na grzbietach, raczący się dla figlów i komocji tegiemi kułakami, wiecznie weseli i otoczeni kłębami dymu—to też amerykańskie.

Ow z przeciętem na dwoje czołem, z bródką i zakreconemi w górę wąsikami z piekielnie ironicznym na ustach uśmiechem, nie jest bynajmniej Mefistem, lecz korespondentem *Pester Lloyd'a*.

Gdzie odniósł tę ranę, niewiadomo; mówiono mi, że podobno raz za wiele wiedział, a za mało milczał.

Coś znówu—co się między stosem gazet słabo porusza, a przypomina wyborne kreta, pochodzi z Anglii; jest bardzo sprytne, ma wysmienite honorarium i żądło jak osa zjadliwe.

Sześć pociągnąć piórem, jeden kłęb dymu i jedno odchrząknięcie—to korespondent wiedeńskiego *Tagblattu*, nie orientalista bynajmniej, lecz coś z orientu w sobie mający.

Młody, piękny a namiętny, jak cały romans Włoch, rzuca się właśnie na sofę i zaczyna dyskretną rozmowę z hożą *miss*, wiele dobrze poinformowaną, choć mniej starannie przyczesana koleżanka.

Kobiet bywało tu sporo, a ich towarzystwo nie zdało się nikogo żenować.

Francuzi dla gorąca zdejmowali tużurki, długi, chudy amerykański pisał zawsze z nogami ku gwiazdom...

Raz tylko wszystko piszące przerwało swą robotę i skłoniło się do holdu.

Oto jakiś młody dziennikarz wszedł z wysoką, energicznego a szlachetnego oblicza kobietą.

Z nią, zdało się, wstąpiło tu piękno, z nią spłynęła pogoda i jasność.

Kto była pani ta, niewiadomo; siostrą ona, żoną, czy dobrym duchem tego szczęśliwca?

Pospolicie nikt tu nie zdejmował kapelusza i nie zakrywał ust ziewając.

Zabawna była para anglików; on gonil piórem po papierze jak szalony—ona zakreślała gazety.

Spółka dobrze pomyślana.

Francuzkich dziennikarzy najłatwiej poznać można po legji i innych na piersi tęczowych wstążeczkach, włochów i hiszpanów po różach i fioletkach w butonierze, amerykańków po pierzach w głowie, polaków po... nieobecności.

Spracowani szliśmy po miękkim wysłanych schodach na górę.

Tu na lewo znajdował się gabinet toaletowy, z marmurowemi umywalkami, wysmienitem mydłem (firma *Vachon* prosi o reklamę) i osobliwem lusterkiem ukazującym ludzkie oblicze z trzech stron.

Jedno z pism warszawskich zabawnieby tu wyglądało ujrząwszy naraz swą kordjalność szlachecką,

mieszkańską poczciwość i izraelską postępowość; niebezpieczne to lustro a zwłaszcza dla... prasy.

Salon na pierwszym piętrze pokryty wspaniałemi gobelinami, ozdobiony pejzażem niepospolitej wartości, świecznikami, i innymi nieposzlakowanego gustu drobiazgami, był czytelną pism ilustrowanych *locum* koncertowem zarazem.

Tu nam się raz przypomniała Warszawa, gdy mazura grał Katski a ze stołu wyglądał numer *Muchy* z niesmacznymi karykaturami jakiegoś p. Mularskiego czy Macherskiego.

W sali tej koncertów słyszeliśmy mnóstwo.

Tu popisował się kwartet włoski, tu śpiewali tyrolscy, tu dalej panna Taylor ze swemi koleżankami egzekwowała Beethovena, tu wreszcie stanął na estradzie jedenastoletni Eugenjusz Maurycy Dengremont, brazylijski, niemniej jednak europejski skrzypek.

Cudowny ten chłopak, oddany impresarjowi za kilkadziesiąt tysięcy marek rocznie, ma przed sobą wielką przyszłość lub... suchoty.

Z tej twarży bladej, smutnej, z oka płonącego dziwnym ogniem wygląda artysta... przebija grób.

Z nim występowała też ośmioletnia pianistka, zapłakane bobo, które omal się nam na szyję nie rzuciło, gdyśmy tarantellę lisztowską zapłacili jej lursowską czekoladką.

Ten tedy pawilon prasy skupiający w sobie dziennikarstwo całego świata, kronikarzy dzisiejszej brzemiennej wypadkami doby, rzeczywistych pionierów postępu, bojowników niestrudzonych nigdy a nieraz z poświęceniem padających w szeregu,—ten tedy pawilon będący *curiosité* wystawy ma też jeszcze jedną ważną instytucję.

Jest nią... sofa miękka i jedwabiem kryta, do drzemki jakby poświęcona.

Na niej usiadłszy prowadziliśmy raz z pewnym niemieckim kolegą długą o dziennikarskich stosunkach rozmowę.

Opowiadał on nam wiele o świetnym losie francuzkich dziennikarzy, o potężnym stowarzyszeniu niemieckich żurnalistów zabezpieczającym im przyszłość, kalekom dającym pomoc, wdowom i dzieciom emeryturę.

Mówił jak solidarnie trzymają się w tej mierze Anglii, Amerykanie i Włosi, łącząc się w stowarzyszenia pomocy materialnej, troskę o chleb powszedni na zawsze odpędzające.

Słowem, skreślił mi położenie dziennikarza, jako człowieka spokojnego, mogącego rzucić się z całym zapalem do pracy, człowieka z jutrem jasnym, niczem niezamąconem.

Dzień był gorący... poduszki miękkie... kolega mówił wiele... nie zatem dziwnego iż ogarnęła nas nieprzeparta niczem senność.

Oczy zamykały się gwałtem...

I wtedy zdało nam się iż zbliżają się ku nam za przykładem Orgelbranda wydawcy, każdy z nich z tyśiącem w ręku, że się tych tyśięcy zebrało wiele; zdało nam się że koledzy utworzyli bratnie koło a publiczność cała szła z pomocą nowo zawiązanemu towarzystwu...

Zdało nam się, że chwila w której rozpisywaliśmy ostatnią składkę na chorego brata w piórze, była już odległa wiekiem...

Zdało nam się jeszcze dalej, że panna Eufrozyna uśmiecha się do nas jak do „dobrej partji“ i gotowa nam nawet powierzyć swą delikatną rękę.

Zdało nam się w końcu że jesteśmy.....

— w francuzkim pawilonie prasy dobrze jest czasem zdrzemnąć się na jedwabiach... Ta. Cza.

Jeszcze w sprawie koncertu studenckiego.

Art. nad. Szanowny redaktorze! Wn. 243 *Kurjera Warszawskiego* z dnia 29 z. m. zamieszczonym został artykuł p. t. „Cokolwiek o koncercie studenckim.“ Artykuł ten zmierza głównie do wykazania, że uczniowie gimnazjalni więcej potrzebują pomocy, aniżeli studenci uniwersyteccy, że więc ci ostatni powinni dzielić się z pierwszymi dochodem koncertowym.

Gdyby ten artykuł nie opierał się na uprzedzeniach i przypuszczeniach błędnych, gdyby nie zawierał w sobie gotostownych, niczem niepopartych twierdzeń, gdyby wreszcie nie było w nim insynuacji, wprost już do pewnych osób wymierzonych, to można by go pozostawić bez odpowiedzi. Tym razem jednak tem mniej godzi się milczeć, iż to już nie po raz pierwszy odzywają się w niektórych pismach tutejszych głosy nie bardzo życiwe dla sprawy koncertów studenckich. Aby więc raz tę sprawę dokładniej rozjaśnić i bez ogródki wypowiedzieć to, o czem często w nader ciemnych i nieokreślonych wyrazach napomyka się w naszych pismach, udaję się do szanownego redaktora z prośbą, aby i tym kilku moim słowem nie odmówił gościnnosci w swem piśmie.

Przedewszystkiem nie mogę pojąć i uznać za właściwe takiego rozumowania, które dając do popierania sprawy jednych, podkopuje niejako sprawę drugich. Coby na to np. którakolwiek z naszych instytucyj dobroczynnych powiedziała, gdyby opiekunowie lub kierownicy innej instytucji, chcąc przysporzyć jak najwięcej dla niej dochodu, starali się niejako zdyskredytować tamtą w opinji, w zaufaniu publicznem? Coby np. Towarzystwo dobroczynności powiedziało, gdyby dajmy na to, Towarzystwo osad rolnych podobnych względem niego zaczęło używać środków dla popierania swej własnej sprawy wobec ogółu naszego? Czy byłoby to godziwem? Czy można by nawet coś podobnego uważać za środek prawdziwie użyteczny, praktyczny, do celu prowadzący? Tymczasem, gdy idzie o sprawę wspierania niezamożnej młodzieży gimnazjalnej, niejednokrotnie już w pismach naszych pojawiło się twierdzenie, że ona jest biedniejszą od młodzieży uniwersyteckiej, a zatem więcej potrzebującą pomocy.

Gdy, pomnę, pierwszy raz przed dwoma, jeżeli się nie mylę, laty wyczytałem coś podobnego w jednym z pism tutejszych, chciałem już wtedy odezwać się, aby ta kwestja, a raczej rozprawy nad nią na właściwą sprowadzić drogę; ale wstrzymałem się chwilowo od tego, gdyż było to właśnie bezpośrednio przed koncertem gimnazjalnym, którego powodzenie chciało niejako tem więcej zapewnić za pomocą owego argumentu. Ostatecznie pokazało się jednak, że i ten argument niewiele pomógł. Jak więc cel nie uswieca środków, tak i środki pewne niezawsze doprowadzają do celu.

Autor artykułu pomienionego twierdzi, że uczniowie gimnazjalni są „stokroć biedniejsi“. Gdzie na to dowód? Pozwoli też autor, że mu na to odpowiem:

1. Dochód z koncertu przeznaczają się głównie (ale nie wyłącznie) na opłacenie wpisu w niezamożnych studentów, opłata zaś wpisowa w uniwersytecie wynosi rocznie pięćdziesiąt rubli, w gimnazjach trzydziści rubli.

2. W uniwersytecie znajduje się młodzież z całego kraju, bo jeden tylko mamy uniwersytet w Królestwie Polskiem, gdy tymczasem w gimnazjach warszawskich przeważnie znajdują się młodzież z miasta Warszawy, lub z najbliższych jej okolic, podobnie jak dajmy na to, w gimnazjum lubelskiem przeważa niezawodnie młodzież lubelska, w gimnazjum płockiem płocka itd., z czego oczywiście wynika, że młodzież gimnazjalna bliżej ma swych naturalnych opiekunów, przedewszystkiem rodziców, którym przecież łatwiej wychowywać swe dzieci na miejscu lub w bliższej jakiej miejscowości, aniżeli w oddaleniu, i to jeszcze w takim mieście jak Warszawa, której drożyzna idzie niemal o lepsze z pierwszorzędnymi stolicami europejskimi.

3. Wydatki na książki, albo jak w wydziale lekarskim na narzędzia chirurgiczne, daleko są większe w uniwersytecie, aniżeli w gimnazjach.

4. Przeciwno biorąc, pomiędzy uczniami gimnazjalnymi, jako młodszy, daleko więcej niezawodnie, aniżeli pomiędzy studentami uniwersyteckimi, jest takich, których rodzice jeszcze żyją i sami pomagają im mogą; w tym względzie proszę tylko zwrócić uwagę na położenie synów urzędników, którzy za życia nieraz wiele dla swych dzieci robić mogą, a po śmierci zostawiają je niekiedy prawie bez kawałka chleba, co szczególnie wtedy ma miejsce, gdy urzędnik nie wysłuży lat 20, po których mógłby dopiero pierwszą otrzymać emeryturę itd.

Jeżeli to wszystko przytaczam, to bynajmniej nie dlatego, żeby wykazać, iż uczniowie gimnazjalni żadnej nie potrzebują pomocy. Wiem bardzo dobrze, że i między nimi jest wielu, bardzo wielu prawdziwie potrzebujących, wiem, że gdyby ich się nie wspierało, tem samem szkodziłoby się pośrednio i uniwersytetowi, do którego przecież z gimnazjów przybywa młodzież; ale tu nie o to idzie. Tu idzie o to, żeby przedewszystkiem nie popierać jednych kosztem drugich, i nie rzucać w świat takich czezech, a jednak w skutku mogących przynieść niejaka szkodę naszym studentom, frazesów, iż uczniowie gimnazjalni „stokroć biedniejsi“.

Czy autor wspomnianego artykułu, twierdząc że uczniowie zmuszeni są opuścić mury gimnazjalne, sądzi iż w uniwersytecie się to nie zdarza? Już w byłej szkole głównej, w której opłata wynosiła tylko 20 rs. rocznie, bywały takie wypadki, a trafiało się to i trafia nie tyle z powodu niemożności uszczenia opłaty wpisowej, ile z powodu braku środków utrzymania. Wiem o takich wypadkach (a jeżeli sobie autor życzy, to mu w danym razie wskażę nazwisko i mieszkanie studenta), iż student nie miał po prostu za co obiadu kupić. Wiem np. o takim położeniu, że studenci i to z pomiędzy godniejszych, nie mogąc sobie inaczej dać rady, przyjmowali gdzieś na wsi obowiązkowo nauczyciela na cały rok, aby zebrać sobie cokolwiek i potem w roku następnym znowu uczęszczać do uniwersytetu itp.

Powiadają niektórzy, że studenci więcej mogą u-

dzielać lekcji, że nadto studenci np. wydziału prawnego pracują częstokroć u adwokatów, notariuszów itp. Wszystko to prawda, ale tylko do pewnego stopnia, bo nie zawsze i to się znajduje, nie zawsze i to wystarcza, a wreszcie są chwile, np. przed egzaminami, w których studentom bardzo trudno zajmować się udzielaniem lekcji lub pracą dependencka. Słowem, potrzeby w uniwersytecie są wielkie, bardzo wielkie, i chyba tylko ci nie widzą ich, którzy widzieć nie chcą, którzy wogóle grosza skąpią, gdy idzie o dobry uczynek. Ci też zwykle najsurowiej i najbezwzględniej krytykują wszystko to, co się dzieje na polu dobroczynności publicznej, zapominając niekiedy, że sami jeszcze, albo ich potomkowie, mogą kiedyś potrzebować pomocy.... Krytyka ich też na szczęście nie powstrzymuje coraz większego rozwoju instytucji dobroczynnych u nas, krytyka ich też nie powstrzymuje wielu zacnych ludzi od tego, iż co chwila składają lub zapisują znaczne sumy między innymi na rzecz młodzieży uniwersyteckiej. Wstępują oni tylko w ślady swych przodków, którzy np. w grodzie jagiellońskim, u boku *almae matris jagellonicae*, zakładali tak zwane bursy, gdzie młodzież otrzymywała całkowite utrzymanie, co zresztą, jak wiadomo, nietylko u nas spotykało się i spotyka pod różnymi nazwami.

Pomimo to jednak, że i teraz, stosownie do okoliczności, czasu i miejsca, niemało u nas na tem polu się robi, nie można powiedzieć, iż za wiele się robi, nie można też powiedzieć, jak autor pomienionego artykułu utrzymuje, iż dochód z koncertu studenckiego jest aż nazbyt wystarczający. Aż nazbyt? Popiera też autor to twierdzenie swoje faktem w rzeczy samej niezaprzeczonem, że z dochodu tego ostatnimi laty pozostał zwykle pewien *remanent*. Ta argumentacja najlepiej między innymi wykazuje, jak słabymi środkami podejmuje się autor niby bronić sprawy młodzieży gimnazjalnej. A więc dla tego, iż komitet zajmujący się wspieraniem młodzieży uniwersyteckiej nie wydaje od razu wszystkiego, że dobrze gospodaruje, że postępuje oględnie (bo któż mu zaręczy, że w roku, dajmy na to, przyszłym będzie miał taki dochód jak w bieżącym), dla tego wszystkiego ma ponieść szkołę, dlatego wszystkiego trzeba coś ująć młodzieży akademickiej?.. Cóż to za logika!

A któż wam, szanowni panowie, zabrania przedsięwziąć starania o ustanowienie czegoś podobnego dla młodzieży gimnazjalnej, jak wyżej wspomniany komitet, istniejący przy uniwersytecie? Komitet ten, złożony z rektora, czterech profesorów i inspektora, corocznie podejmuje trudne i kłopotliwe starania około urządzenia koncertów, wczem mu są wielce pomocnymi i sami studenci; komitet obmyśla różne środki i sposoby jakby przyjść w pomoc studentom, a tu na raz powiadają mu, że powinien jeszcze myśleć o innych, że powinien dzielić się z innymi. Nasamprzód byłoby to niezgodnem z wyraźnymi przepisami w tym względzie, których komitet samowolnie zmieniać nie może, a następnie, według naszego głębokiego przekonania, nie odpowiadałoby to celowi. Kto za wiele na raz chce osiągnąć, ten zwykle albo nie, albo bardzo mało osiąga. Podobny tu zaiste stosunek, jak i w owej wadliwej argumentacji, o której przysłowie powiada: *qui nimis probat, nihil probat*, argumentacji, której używa niestety autor wspomnianego artykułu, gdy twierdzi, że młodzież gimnazjalna *stokroć* biedniejsza.

Jeżeli byśmy chcieli urządzać koncerty jedne i te same i dla studentów i dla uczniów, to podobno i jedni i drudzy niewieleby z nich skorzystali, pomimo to, iż autor utrzymuje, że taki koncert *zyska stokroć* większe aniżeli zwykle powodzenie!.. *Stokroć!* Cóż to znów za przesada!

Nie chcąc już doprowadzać tej argumentacji autora prawie *ad absurdum*, powiem tylko, że przy rozbiórce podobnych kwestyj, opierających się przedewszystkiem na rachunku, na cyfrach, trzeba starać się o jak najdokładniejsze dane, o jak najściślejsze wyrażenia, inaczej bowiem zgubimy się pośród przypuszeń, ogólników, frazesów itp.

Ostatecznie więc zyczymy wszelkiego powodzenia usiłowaniom zmierzającym do skutecznego wspierania młodzieży gimnazjalnej, ale pragniemy zarazem, żeby się to nie działo z uszczerbkiem dla młodzieży uniwersyteckiej, na obronę której, w interesie której możemy przytoczyć jeszcze niejedno, gdy się tego okaże potrzeba.

Zyczymy na początek powodzenia choćby urzędzistwianiu tej myśli praktycznej, którą autor pomienionego artykułu wypowiedział na końcu, to jest, aby dla uczniów gimnazjalnych można wyjednywać przynajmniej odroczenie terminu opłaty wpisowej.

Józef Kasznica.

Przypisek redakcji.—Pomieszczając chętnie w szpaltach naszych powyższy artykuł, zaznaczyć jednak winniśmy, że nie prawie niedorzeczna on do danej kwestji. W artykule naszym bowiem nie myśleliśmy wcale

dowodzić, iż studenci warsz. uniwersytetu nie mają żadnych potrzeb oraz że należy zmniejszyć ofiarność publiczną w stosunku do nich.

Myśli tej nie popieraliśmy, z tego choćby względu, że z artykułu *wykluczaliśmy z góry wszelkie konsyderaacje o koncercie studenckim wogóle.*

Dlatego też nie możemy brać do siebie niezbyt zresztą słusznego twierdzenia o popieraniu jednej a podkopywaniu innej instytucji — ani też przytaczając argumentów przeciwko zdaniu szan. naszego korespondenta, iż uczniowie gimnazjalni mniej a przynajmniej nie więcej potrzebują pomocy aniżeli studenci uniwersytetu.

Argumentów tych sporo, a jednym z nich byłoby choćby kolejne wyszczególnienie potrzeb uczniów gimnazjalnych (systemat naszego korespondenta), których zresztą w Warszawie jest co najmniej cztery razy więcej aniżeli studentów uniwersytetu — lecz powtarzamy, nie możemy w tej kwestji dyskutować, ponieważż artykuł nasz „Cokolwiek o koncercie studenckim” *miał na celu jedynie obecną chwilę....*

Szło w owym artykule o *doraźną, w tym jedynie wypadku, pomoc ze strony studentów uniwersytetu, znaczne obecnie posiadających fundusze dla gimnazjalistów, w tej chwili pomocy tej potrzebujących....*

Argumentacja też nasza dążyła głównie do wykazania, że manipulacja podobna *nie przyniosłaby żadnego uszczerbku funduszom uniwersytetu....*

Przeciwko argumentom naszym dążącym do poparcia tego ostatniego zdania, nie nie przytacza szanowny korespondent, spostrzega on tylko, że wrózone przez nas „stokrotnie” większe aniżeli zwykle powodzenie koncertu jest dość problematyczne; czyż szan. korespondent nie rozumie, że owe „stokroć” użyte zostało zamiast „znacznie”?

Zresztą nie mówi nie szan. korespondent przeciwko proponowanemu przez nas zwrotowi ze spodziewanego koncertu gimnazjalnego udzielonych przez uniwersytet funduszy — co właśnie przedstawia punkt ciężkości kwestji i co pozwoliłoby w każdym razie przeprowadzić ową manipulację *bez uszczerbku dla uniwersytetu.*

Jeżeli na tym punkcie szan. korespondent nasz nie ma nic do powiedzenia, dowodzi to *widocznego braku jakichkolwiek przeszkód do wprowadzenia w czyn naszego projektu*, — chyba że projekt ów jest w niezgodzie z wyraźnymi w tym przedmiocie dla komitetu rozdzielającego wsparcia przepisami, jak o tem natrącono w artykule szan. korespondenta...

Zmuszeni korzystać ze szczerpłego miejsca dodamy tu tylko w odpowiedzi na inne zarzuty szan. korespondenta, że obawa o brak funduszy na wsparcia dla studentów na przyszłość nie jest na niczem oparta, oraz że w artykule naszym nie spostrzegamy na kogokolwiek bądź wymierzonych insynuacji, — bo nie sądzi chyba szan. korespondent, ażeby insynuacją było nazwanie młodzieży akademickiej „szlachetną”.

ZE ŚWIATA TONÓW.

—m— Winniśmy jeszcze czytelnikom naszym krótkie sprawozdanie z ostatniego wieczoru towarzystwa muzycznego.

Wieczór ten sto ósmy z rzędu zaznaczył się występem chórów licznie i dzielnie stawających na estradzie koncertowej.

Wykonanie wspaniałego prologu i introdukcji z „Romea i Julii” Gounoda, dało najlepszy dowód pracy kierownika i zamiłowania amatorów.

Chóry nie na żarty stają się trwałą podstawą działalności Towarzystwa.

Z precyzją i wdziękiem egzekwowany tu był solo kwartet i chór męzki Zeleńskiego p. t. „Nasza Hanka.”

Oryginalne to i umiejętnie traktowane dzieło wywołało poklask ogólny.

Panna Marja Płużańska jest niewątpliwie utalentowaną śpiewaczką.

Romans z „Aidy” i pieśni Zeleńskiego i Moniuszki przedstawiły nam jej piękny mezzosopran w dobrej oszlifowanej szkole.

Grą fortepianową mechanicznie wysoko posuniętą wypełniła resztę programu panna Łazarewiczówna.

—c— W sobotę w sali teatru wielkiego podała nam reżyserja opery donizettowski „Napój miłosny”.

Kiedys... a może jeszcze nie tak dawno... podezszymi „Napoju” byli Dobrski, Filleborn, Żolkowski i Marja Kwiecińska.

Wtedy upajał on publiczność naszą — dziś połączą go trzeba z rezygnacją...

Na dwa tedy patrzaliśmy debiuty panny Quattriniówny i p. Kwiecińskiego, po raz pierwszy w roli większej, Neimorina.

O pannie Quattriniównie niewiele dziś jeszcze powiedzieć można a to co powiedzieć trzeba, nie dość znów jest korzystne.

Głos jest — ale nie dość dźwięczny, choć do koloratury podatny.

Debiutantka widocznie pracowała gorąco, lecz kto wie jakich studjów będzie jej jeszcze potrzeba jeśli zechce zostać kapłanką Erato?

W grze widzieliśmy pewną śmiałość i usiłowanie stworzenia całości.

Publiczność miała dla debiutantki wiele oklasków, które po przyłatanym do ostatniego aktu walcu jeszcze się wzmożyły.

„Zakochanym w Aminie”, jak kaže afisz, był pan Kwieciński.

Miłośność ta, o ile się objawiała w ruchach, zdała nam się nie dość okraszana — w śpiewie, który jest jej słodkim językiem, dostrzegliśmy dostateczną dozę uczucia i zapał nawet.

Z p. Kwiecińskiego mógłby stać się rzeczywisty tenor liryczny, gdyby śpiewak chciał domyslać się błogich skutków nauki.

Bez studjów nic nie przychodzi.

Niedawno Lamperti po odśpiewaniu przez pewnego „tenora przyszłości” całej partji Radamesa zapytał: — A solfedzia, synu?

Z karabinem sierżanta w ręku p. Chodakowski, a z receptami Dulkamary p. Ziolkowski sprawiali się przyzwoicie.

Chóry spełniły rzecz swoją jak zawsze.

—c— Na linii koncertowej padł pierwszy strzał.

Stało się to za sprawą p. Wasilewskiego, pełnego talentu i sympatycznie widzianego śpiewaka.

Artyści teatru warszawskiego okazali zawsze — nie mówiąc już o jubileuszu Żółkowskiego — swą żarliwą koleżeńską.

Nie dziw więc iż wczoraj obok koncertanta stanęli przepyszenie dysponowany Filleborn, p. Popielówna z „Mirtami”, które tak słicznie obrazuje, panna Derzynska, wstrząsająca auditorjum swym dramatycznym akcentem, pani z Szlezycierów Kamińska z Cieslewskim, panna Matuszyńska gotowa zawsze nieść towarzyszom zawodu przysługę, p. Kotarbiński bywaliec na estradach i innych jeszcze wielu.

Program przeważnie wokalny ułożony był harmonijnie a wykonany z animuszem.

Z nowości usłyszeliśmy dwie pieśni Wienca, wyspiewane z siłą i uczuciem przez koncertanta, kwartet z opery p. Brzowskiego „Rejent Flandrii” nastrojony dramatycznie i *duo* deklamcyjne z klasycznego „Cyda.”

Koncertant miał największe powodzenie i to mu się słusznym z tytułu szczerzej pracy jego na scenie należało.

Jeśli zaś *basso cantante* śpiewać będzie po koncercie dość *ciénko*, a mianowicie arje „Tadeusza” — to już wina publiczności nie zawsze panietającej o zachęcie dla młodych a dłoni pomocnej godnych.

—||— Jeszcze kilka ech z muzycznego światka.

Bawi obecnie w Warszawie p. Edward Reszke.

Artysta nasz udaje się wkrótce do Medjolanu, gdzie w „La Scala” śpiewać będzie partję Filipa w „Don Carlosie.”

Zarebski z nieustającym powodzeniem koncertuje nad Tamizą.

Krytyka uznaje w nim jednego z najlepszych fortepianistów słyszanych w stolicy.

Dziś p. Jakowicka występować ma w „Hugonofach.”

Primadonna już tylko trzy razy śpiewać będzie na scenie warszawskiej.

Wiadomość *Berl. Börs. Courier* o stanie zdrowia Zofii Menter była przesadzona.

Na szczęście podaliśmy ją z zastrzeżeniem.

Oto doniesiono nam, iż znakomita pianistka ma się lepiej i prawdopodobnie odwiedzi nas w zimie.

Będzie to jedna z najmilszych artystycznych wizyt.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

— Dzięki staraniom towarzystwa ekonomicznego w Petersburgu, zarządzona zostanie ekspedycja w celu oznaczenia produkcji zboża i handlu ziarnem w różnych miejscowościach Cesarstwa i Królestwa; zwracana ma być przy tem głównie uwaga na miejscowości, w których przeprowadzone drogi żelazne i gdzie w skutek tego nastąpiły zmiany w stosunkach ekonomicznych.

— Według najnowszych badań profesora Jansona w Petersburgu, śmiertelność w guberniach Królestwa wynosiła ostatnimi czasy od 36% do 31,5%.

— Przed niedawnym czasem donosiliśmy o wyborach dziekanów i sekretarzy w Ces. warsz. uniwersytecie — obecnie dodajemy, iż na miejsce prof. Jakowlewa, sprawującego urząd sekretarza na wydziale filologiczno-historycznym, wybrany został (w zastępstwie tegoż) prof. historii Nikicki.

— Czasopismo rosyjskie *Jurydycznej wiestnik* pomieściło w przekładzie Giećewicza znany artykuł znakomitego badacza prawodawstw słowiańskich Maciejowskiego. Artykuł ten nosi tytuł: „O prawie zwyczajowym górali karpaccy”. Był on już pierwotnie drukowany w dziele sześciotomowym „Historja prawodawstw słowiańskich” w tomie trzecim na stronie 353 i nast.

— Wydawanie świadectw i biletów na prawo handlu i przemysłu w roku przyszłym, tudzież pobór dodatkowej opłaty, ustanowionej na rzecz kasy miejskiej, odbywać się będzie w biurze magistratu warszawskiego, w sekcji patentowej, począwszy od dnia 13 b. m. do dnia 12 stycznia 1879 r., codziennie od godziny 9-tej zrana do pierwszej po południu, z wyjątkiem świąt i dni galowych.

— Od wczoraj do dnia jutrzejszego kursują, z upoważnienia warszawskiego policmajstra, omnibusy z placu Krasińskiego ulicami Świętojską, Nalewkami, Muranowską, Dziką i Powązkowską do rogatek za zwykłą opłatą pięcio-kopiejkową; omnibusy te wciąż przepełniają śpieszący na Powązki.

— Mocno ożywiona dążność do budowania domów w Warszawie, jak się w ostatnich kilku latach ujawniła, nie prędko zapewne ustanie. Wszyscy też właściciele niezabudowanych obszerniejszych posesyj na gwałt wyjednywają decyzje na rozdzielenie takowych na mniejsze place i oznaczenie osobnymi numerami hipotecznymi. Powstają też nowe cegielnie urządzone na wielką skalę, a dawne rozszerzają swoją działalność.

— Na kolei kódkiej od 1 listopada zmieniony zostaje rozkład jazdy.

— Rozkład jazdy na kolei warszawsko-petersburskiej został z dniem wczorajszym zmieniony.

— Na ulicy Granicznej rozpoczęte zostały roboty około rur gazowych.

— Studenci kursu trzeciego w instytucie agronomiczno-leśnym w Nowej - Aleksandrii, korzystając z trzech świąt obecnych, udali się na wycieczkę do Ostrów; zwiedzać oni tam będą cukrownię, pod przewodnictwem profesora technologii, p. Cichońskiego, a z profesora geologii i mineralogji, pana Malewskiego.

— Jeden z tutejszych fotografów robił ostatniemi czasy próby w celu wynalezienia światła, któreby obok znacznej siły oświetlającej odznaczało się taniością; próby te jednak dotychczas do żadnego poważniejszego nie doprowadziły rezultatu.

— We wtorek rano przybyły zwłoki ś. p. Józefa hr. Zamoyskiego na stację Trawniki.

Na stacji oczekiwało liczne grono obywateli i włościan.

Karawan sześciokonny przewiózł trumnę w wieńcu żałobnym do Zamościa.

Orszakowi towarzyszyła familja i liczna drużyna.

— Warszawa cześć dziś swoich zmarłych.

Od wczoraj rana nieprzebrana fala ludu płynie ku Powązkom.

„Zaduszki” wielkiem zaiste i uroczystem są u nas świętem!

— Dowiadujemy się, że dzięki staraniom upelnomocnionego przez warszawskie muzeum przemysłu i rolnictwa, barona Chaplain w Paryżu, niektórzy wystawcy francuzcy i nasi ofiarowali dla owej instytucji niektóre swe okazy.

P. Chaplain, za którego pomocą rzecz cała szerzej się rozszerzyła, był sekretarzem hr. Walewskiego.

W każdym razie muzeum na tem zyskać może wiele!

— Padł tedy pierwszy śnieg!

Stało się to na szczęście nie u nas, lecz w zacisznym Insubrucku dnia 28 z. m.

Przysłowiowy „Juda” dotrzymał swego!

— Zapowiedziane na dzień 5 b. m. zebranie członków Towarzystwa opieki nad zwierzętami nasuwa nam na myśl przedmiot, który zdaniem naszym godzien jest głębszego zastanowienia i nakreślenia odpowiednich ku temu przepisów.

Wiadomo, że troskliwe pielęgnowanie zwierząt, zwłaszcza pociągowych, przyczynia się wiele do zachowania sił, a tem samem przedłużenia użytecznego ich żywota.

Mamy tu głównie na myśli konie naszych dorożek i omnibusów.

Widzimy nieraz, jak zmęczone zbyt szybką jazdą lub ciężarem wehikułu te częstokroć jasno-kościste pracownicy, po przybyciu na stanowisko, wydają z siebie kłęby pary i szybko stygną, co w teraźniejszej zwłaszcza chłodnej porze, ujemnie na stan ich zdrowia musi oddziaływać.

W Wiedniu widzieliśmy, jak woźnice fiaków, zwłaszcza w koleji na jazdę oczekujących, letnią nawet porą nakrywają derami swoje konie.

Nie należałoby więc i u nas zaprowadzić obowiązkowo tego zwyczaju?

Wszak staranne obchodzenie się i higieniczne pielęgnowanie zwierząt, usłudze naszej oddanych zwiększa materialne zasoby i dobrobyt kraju.

— Według zeznań okradzonego w Niemczech finansisty warszawskiego (o czem we czwartek wspominaliśmy), pieniądze zginęły między Landsberg (nad Wartą) a Berlinem.

Czarny skórzany pugilares zawierał 29,000 rubli w banknotach sturublowych.

Finansista podejrzewa dwóch siedzących z nim jęzomocistów.

Jeden z nich zginął mu z oczu na którejs z stacji przed Berlinem, drugi oddalił się natychmiast po przybyciu na dworzec.

Najenergiczniejsze poszukiwania policji dotąd nie przyniosły żadnego rezultatu.

— I znów dziś przychodzi nam uciec się do dobroczynności naszych czytelników. Oto rozstrzyga się los kobiety nieszczęśliwej z dwojgiem dzieci, wielkiego, rzadkiego już prawie poświęcenia. Po wielu latach nędzy i głodu usmiecha jej się teraz pogodniejsza przyszłość. Chciałaby rozpocząć pracę na maszynie, do czego już się przysposobiła, brak wszakże kąta własnego, sprzętów najniezbędniejszych, stanął temu na przeszkodzie. Widząc jutro spokojniejsze, nie może go sobie przybliżyć. Za naszym więc pośrednictwem szlachetna matka odzywa się do serc waszych. Wspomagając ją spełnicie czyn godny, czyn piękny.

— Złożono w redakcji *Kurjera Warszawskiego*: I. P. kop. 50 dla biednych do uznania redakcji.

Nekrologja.

† W przyszły wtorek, to jest dnia 5 b. m., w kościele św. Ducha wprost ulicy Mostowej, odprawiać się będzie żałobne nabożeństwo z egzekwią za zmarłe panny ze zgromadzenia św. Agnieszki. Nabożeństwo to rozpocznie się o godzinie 8-oj zrana, na które seniorka tegoż zgromadzenia uprzejmie zaprasza.

† Dnia 5 b. m., w kościele św. Jacka przy ulicy Freta, odbywać się będą o godzinie 7-ej rano egzekwie majstrów kunsztu szewskiego, na które zaprasza się.

† Dnia 5 listopada, to jest we wtorek, w kościele N. Panny Marii Łaskawej przy ulicy Świętojańskiej, o godzinie 9-tej zrana, odbędzie się żałobne nabożeństwo za zmarłych braci sodalistów, na które zaprasza się pobożnych.

† W poniedziałek, dnia 4 b. m., w jedenastą rocznicę śmierci ś. p. Antoniego **Messynga**, rzeźbiarza, w kościele Narodzenia N. Marii Panny na Lesznie, odprawi się żałobne nabożeństwo, na które żona i dzieci zmarłego zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych.

† Dnia 4 listopada r. b. odbędzie się msza żałobna, o godzinie 10-tej zrana, w kościele św. Andrzeja przy placu Teatralnym, jako w dniu imienia ś. p. Karoliny z Skulskich **Ossowskiej**.

† Pojutrze, jako w drugą bolesną rocznicę śmierci ś. p. Michała **Puchalskiego**, oraz za jego żonę **Klarę**, będzie odprawione o godzinie 7 i pół rano, w kościele parafialnym św. Barbary żałobne nabożeństwo za spójność ich dusz, na które pozostała córka uprzejmie zaprasza.

† Ś. p. Adam **Romanowski**, fabrykant wyrobów rękawicznych i obywatel miasta Warszawy, po długiej i ciężkiej chorobie, przeniósł się do wieczności w dniu 31 października r. b., przeżywszy lat 56. Pozostała żona z dziećmi, zięciem i wnukami zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 3 listopada r. b., o godzinie 10-tej zrana, w kościele Narodzenia Najświętszej Marii Panny przy ulicy Leszno, oraz na wyprowadzenie zwłok w tymże dniu, o godzinie 3-oj po południu, na cmentarz powązkowski odbyć się mające.

† Ś. p. Helena **Ossowska**, panna, córka Pauliny i Fortunata obywatela ziemskiego w gubernji plockiej, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, przeżywszy zaledwie lat 17, przeniósł się do wieczności w dniu 1-m listopada r. b. Ciężko stroskani rodzice, bracia i siostry zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na nabożeństwo żałobne odbyć się mające w kościele św. Anny, dnia 4-go listopada r. b., t. j. w poniedziałek o godzinie 10 i pół rano, a następnie na wyprowadzenie zwłok na cmentarz powązkowski z tegoż kościoła i tegoż dnia o godzinie 4-tej po południu.

† Ś. p. Krystyna z Nierów **Bretsch**, przeżywszy lat 42, po długiej chorobie, w dniu 31 października przeniósł się do wieczności; pozostały mąż z dziećmi zaprasza krewnych i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kaplicy ewangelickiej, przy ulicy Mylnej, jutro, to jest w niedzielę o godzinie 2-giej po południu na cmentarz tegoż wyznania.

† Wszystkim przyjaciołom oraz znajomym składam podziękowanie za oddanie ostatniej posługi ś. p. nieodżałowanego meza mego **Augusta Popielewskiego**.

—20464— *Katarzyna Popielewska*

KRONIKA TELEGRAFICZNA.

× **Paryż** 31-go października. — *Univers* zapowiada małżeństwo sześćdziesięcioletniego przeszło księcia de Nemours z paną Heleną ks. Sanguszkówną.

× **Paryż** 31-go października. — W tych dniach „Orleus w piekle” znana operetka, Offenbacha, nie schodząca z repertuaru od lat 15-tu, grana tu będzie po raz *tysięczny!*

× **Paryż** 31-go października. — Wiele hałasu sprawiła tu śmiała wycieczka balonem Giffarda dokonana przez księcia Walji, jego małżonkę, następcę tronu duńskiego również z małżonką i liczną świtą.

× **Dijon** 31 października. — Wczoraj odbyło się w tutejszej katedrze uroczyste nabożeństwo ku pamięci gwardzistów narodowych, poległych w dniu 30 października 1870 r. w obronie miasta Dijon. Biskup tutejszy Rivet celebrował nabożeństwo. W kościele protestanckim i synagodze odprawiano też przy licznych udziałach modły.

× **London** 31-go października. — Stan zdrowia Disraeliego budzi poważne obawy; cierpienie jego nadzwyczaj dotkliwe ma być podobno nieuleczalnym.

× **Berlin** 31-go października. — Rząd niemiecki, po starannem zbadaniu licznych projektów, mających na celu wydobycie zatopionego „Wielkiego Kurfürsta” skłonił się do przyjęcia planu proponowanego przez pana Alberta Leutner w Londynie, łącznie z p. James Pollac, którzy podpisali odpowiedni kontrakt w poselstwie niemieckim w Londynie, gwarantujący im za wydobycie zatopionego okrętu 50,000 funtów szterlingów.

× **Wiedeń** 31-go października. — Według ostatnich wieści, genera. Filipowicz pozostanie w Serajewie aż do maja roku przyszłego.

× **Berno** 1-go listopada. — Wczoraj spaliła się tu fabryka Kohna. Szkody wynoszą 200,000 guldenów. Wielu robotników ranionych, kilku zabitych.

× **Stanisławów** 31-go października. — W tych dniach o godzinie 6-ej wieczorem widziano tu przez jedno okno mgiełki wspaniałe meteor w postaci fioletowej kuli.

× **Nowy York** 31-go października. — Bank w Manhattan przez włamania został okradziony; zabrano papierów wartościowych za sumę 2,673,000 dolarów i 84,000 dolarów w gotówce i obligacjach.

Przegląd polityczny.

Jakby na potwierdzenie tego, cośmy onegdaj mówili o wpływie „ultimo” na barwę wiadomości politycznych, dzisiejsze doniesienia i pogłoski są przeważnie uspakajającej natury, tak dalece, że korzystnie nawet oddziaływały na kursa.

Więc najprzód w najgorętszej sprawie afghanistańskiej, wążającej się przez Azję środkową z obojmem sprawy wschodniej, angielska rada ministrów, na posiedzeniu 30 października, postanowiła, zamiast niezwłocznego wypowiedzenia wojny, przesłać emirowi ultimatum. Ponieważ zaś muszą być przytem brane w rachubę bezdroża Afghanistanu i odległość Kابلu od granicy angielskiej, przeto przywieszenie odpowiedzi Szir-Alego może nastąpić dopiero za kilka tygodni, a więc i rozpoczęcie działań wojennych na tyleż odroczyć się musi. Przygotowania wojenne pomimo tego nie ustają; Anglja zgromadza wojska, amunicję i żywność nad granicą, oraz jedna sobie stronników między nadgranicznymi plemionami indyjskimi i afghaniskimi. Wszakże, jeżeli postanowienie co do ultimatum rzeczywiście zapadło, zwłoka w wybuchu wojny będzie pierwszym jego następstwem.

Więści o powstaniu bułgarskim, którego potęgę od razu niezmiernie podniesiono, a doniosłość moralną zaostrzono udziałem komitetów słowiańskich i gorącemi odezwami półurzędowej bułgarskiej *Maricy*, wychodzącej w Filipopolu — nie nowego nie przynoszą o postępach ruchawki, a zwłaszcza o jakichkolwiek odniesionych przez powstańców korzyściach. Wprawdzie dzienniki słowiańskie nie przestają mówić o wielkiej rozległości wybuchu, a *Pokrok* prazki p. Riegra, już widzi przed oczyma zjednoczoną Bułgarię od Dunaju do morza Egejskiego; ale wogóle pierwsze przygnębiające wrażenie sprawione ruchawką bułgarską słabnie. Wolno politykom takiego pomiotu jak pan Rieger dowodzić, że Rossja w tej chwili rozpocznie z połową Europy wojnę, dla której uniknięcia poniosła ofiary na kongresie berlińskim; innym wolno temu nie wierzyć. Co innego gdyby Rossja była zmuszona do prowadzenia wojny. Jeżeliby wojna niezwłoczna była postanowiona, nie puszczałoby jeńców tureckich do domu; tymczasem świeżo donoszą o wysłaniu 15 tysięcy ludzi z Sewastopola do Stambułu. Zaprzeczono też z Londynu doniesieniu, jakoby wielkie mocarstwa miały wystąpić w Petersburgu z notą identyczną w sprawie wykonania przepisów traktatu berlińskiego.

Rokowania o konwencję między Austrją a Turcją w kwestji zajęcia austriackiego, podług dzisiejszych depesz, są na nowo zagajone. W układach tych prawdopodobnie obie strony będą wzajem dla siebie wyrozumialsze: Turcja dlatego, że widzi fakt spełnionego zajęcia pomimo braku konwencji. Austrja zaś dlatego, że sejmy obu połów monarchji stanowczo się oświadczają przeciwko wcieleniu Bośni i Hercegowiny do Austrji. Przesilenie ministerjalne, przez które obecnie Austrja i Węgry z powodu Bośni przechodzą, zwłaszcza zaś trudność utworzenia gabinetu cislitańskiego, skutkiem czego p. de Pretis po bezowocnych zabiegach wyrzekł się tworzenia ministerjum, — także się przyczynić musi do większej powolności ze strony p. Andrassego.

W każdym razie o wojnie między Turcją a Austro-Węgrami niema mowy. Mamy przed oczyma tekst urzędowy rozkazu dziennego do armji, zarządzającego rozległą demobilizację „armji drugiej“ działającej w Bośni. Według tego rozkazu naczelnego dowództwa, pozostanie w Bośni i Hercegowinie tylko sześć dywizyj piechoty, reszta zaś armji wróci do kraju.

Układy między Anglią a Portą o reformy w Turcji Azjatyckiej, według zapewnień prądu pokojowego, mają być nareszcie na pomyslniej drodze. W Anglii tymczasem zaprzatają się kolosalnym projektem budowania drogi żelaznej z pod Konstantynopola do Indji, a ponieważ praktyczni Angliacy pilnie czytają biblię aniżeli mieszkańcy stałego ładu, więc znaleźli już w niej potwierdzenie nowego planu. Kolej żelazna do Eufratu, na którą już podobno koncesja ma być gotowa, przechodzić będzie przez dawne kraje Asyrii i Babilonii, a mianowicie przez Mossul, przylepiony do ruin dawnej stolicy asyryjskiej Niniwy, oraz przez Hilleh, w pobliżu którego znajdują się ruiny Babilonu. Podobnie ma już być dana koncesja na budowę drogi z Jaffy do Jerzolimy.

W dalszym zaś ciągu zamierzone jest połączenie kolei Eufratu z drogami żelaznymi Egiptu. Owoż prorok Izajasz już przed trzema tysiącami lat przepowiedział to według najnowszego wykładu angielskiego w słowach: „W on dzień będzie droga z Egiptu do asyryjczyków i w nidzie asyryjczyk do Egiptu, a egipcjacy do asyryjczyków i będą służyć egipcjanie Assurowi. W on dzień będzie Izrael trzecim egipcjanowi i asyryjanowi, etc.“

Do pokojowych także objawów należy zwalenie gabinetu ateńskiego przez izbę poselską w sprawie zwolnienia rezerw. Skoro sejm nie chce tego zwolnienia rezerw, nie chce podatku krwi i grosza na wojnę dla pozyskania kawałka Turcji, to Porta przynajmniej z tamtej strony może być na teraz spokojna. Pokojowy ma być też okólnik nowego włoskiego ministra spraw zagranicznych p. Cairolego, który objął tekę po Crispiem zdyskredytowanym, że nie zrobił czego zrobić nie mógł, mianowicie, na kongresie berlińskim, przy rozbiórce Turcji, nie wyjednał cząstkowego rozbioru Turcji dla zaspokojenia apetytu włoskiego na jąbka tyrolskie. Nakoniec i rezultat prawoborów francuzkich do senatu, dotąd ściśle niezmany, mający jednak dać republikanom w senacie większość około 25 głosów, tłómaczą także pokojowo w stosunku do spraw zagranicznych. Francja bowiem, według zdania wielu, mając zgodną reprezentację sejmową w obu izbach, odda się całą rozmaitym eksperymentom wewnętrznym — oby tylko na użytek kraju!

Jednym słowem, większa część dzisiejszych wiadomości dziennikarskich jest tak nadzwyczaj pokojowa, że obawiamy się, ażeby telegraf nie przyniósł jakiejś nadzwyczaj alarmującej nowiny.

Telegramy prywatne.

Londyn, 31. — Na radzie gabinetowej zapadły pozytywne uchwały w sprawie afgańskiej.

Londyn, 31. — Telegram *Reuter's Office* z Konstantynopola, datowany 30 b. m.: Obecnie toczą się znowu układy między Austrią a Portą dla doprowadzenia do jakiegoś stanowczego układu w sprawie bośniackiej. Do tego samego Biura telegrafują z Simli d. 30 b. m.: Drugi pułk jazdy Pendzabu z jedną baterją górskich dział przybył do Quettah a dwa inne pułki kawalerji do Mustang. Chan Kelatu sprzedał Anglikom w Quettah znaczną ilość zboża po cenie targowej. Radza Mahanu oddał im do dyspozycji oddział wojsk.

Konstantynopol 31-go. — Cheredyn basza złożył komisji finansowej projekt unifikacji długów państwowych tureckich. Dowiaduje się Porta, iż Totleben przybył do Lile-Burgas i nakazał odbudowę fortów tudzież budowę baraków tamże dla wojska.

Londyn 31-go. — Lord Salisbury przyjmował w urzędzie spraw zagranicznych jednego po drugim reprezentantów Rosji, Niemiec, Włoch i Austrii. Sądzą powszechnie, że Austrija się przyłączy do wspólnych przedstawień dyplomatycznych, które uczynione być mają Rosji.

Wiedeń 31-go. — Telegram *Pol. Cor.* z Aten: Trikupis i Zaimis prosili o trzydniowy termin na utworzenie gabinetu. Deligeorgis nie przyjął teki ministerjalnej spraw zewnętrznych.

Wiedeń 31-go. — Narady w komisji budżetowej pozwalają się spodziewać, iż rząd będzie miał za sobą znakomitą większość. Według doniesień z Pesztu i w Węgrzech przewidywać można pomyslnie rozwiązanie przesilenia.

Londyn 1-go. — Wieczorne wydanie *Standarda* donosi że na wczorajszym posiedzeniu angielskiej rady ministerjalnej postanowiono zażądać od wszystkich krajów interesowych (Rosja, Turcja, Austrija) seisłego przestrzegania traktatu berlińskiego.

Londyn 1-go. — Urzędowanie tu ogłoszono sprawowanie komisji rhodopejskiej.

Wiedeń 31-go. — Telegram *Pol. Cor.* z Konstanty-

nopola: Powracających tu jeńców nizamów, których służba nie skończyła się jeszcze, rząd organizuje w korpus armii i wysyła pod Kosowo.

Pera 1-go listopada. — Blisko od tygodnia rossjanie stanowczo swoje ruchy postepowe wstrzymali, ale pozycje, które zajmują, a których środek stanowi Czataldza, utrzymują ciągle i zabezpieczają silnymi choć czasowymi fortyfikacjami od napadu. Angielski attaché military pułkownik Lennex, wyjechał w misji specjalnej do rossyjskiej kwatery głównej. Usposobienie opinji publicznej, w zeszłym tygodniu jeszcze bardzo wzburzone, ustępuje miejsca spokojniejszemu zapatrywaniu się na położenie, wybuch konfliktu uważają dziś jako mniej bliski niż przed kilku dniami. Jednakże dariszura i rada obronna nie przestają dokonywać środków militarych dla zabezpieczenia stolicy potrzebnych. Na placu seraskieratu, pod Sulejmanich i na At. mejdanie, odbywa się publiczny werbunek ochotników.

Berlin 1-go listopada. — Z Petersburga donoszą, że jen-lejtnant Annienkow, któremu powierzono wysyłkę wojsk na Bułgarię przeznaczonych, otrzymał polecenie przyspieszenia ile możności przewozu wojsk, koni i artylerji z Odesy i Nikolajewa do Warny i Burgas. Donoszą dalej, iż jen. Totleben wydał intendenturze rozkaz zgromadzenia dla armji prowiantu na sześć miesięcy przeciag czasu. Wysyłają też znowu do Adrianopola licznych lekarzy i wielkie zapasy lekarstw.

Londyn 1-go. — *Biuro Reutersa* donosi z Simli dnia 31 października. Według najświeższych informacji, odpowiedź emira nie jest żadną miarą zadawalniącą. Emir nie daje żadnego usprawiedliwienia i wogóle mało jest skłonny do pokojowego rozwiązania sprawy. Rząd jednakże angielski daje emirowi jeszcze sposobność usunięcia wojny, wystawszy doń ultimatum, w którym rząd wylicza swe warunki i żąda szybkiej odpowiedzi. Poselstwo od afrydów i itamów przybyło do Peszaweru, przyrzeka ono, że całe plemię przyłączy się do armji angielskiej. Stan sanitarny armji afgańskiej w Alimonjid jest bardzo zły.

Berlin 1-go. — Mówią w kołach dyplomatycznych, że po utwerczeniu się przekształconych gabinetów w Wiedniu i Rzymie nastąpi między temi rządami zamiana myśli co do bieżących pomiędzy niemi kwestyj. Jeżeli Austro-Węgry nie przestaną robić Niemcom trudności co do traktatu handlowego, to zwolennicy nowego handlu radzą nałożyć cło na wino i oleiste nasiona. Z powodu zakazu niektórych dzieł Lassael'a, dokonano u 25 osób rewizji po domach.

Petersburg 1-go. — Porta wyraziła chęć rozpoczęcia nowych układów w celu usunięcia nieporozumień między Turcją i Rossją. Rossja oświadcza się z gotowością zawarcia stanowczego pokoju.

Konstantynopol 1-go. — Rokowania w przedmiocie konwencji austriackiej prowadzone są bezpośrednio na życzenie hr. Andrassy między Savfetem baszą i ambasadą austriacką. Porta od wielu głównych warunków ustąpiła, obecnie trudności polegają na punkcie czasu trwania okupacji.

Londyn 1-go. — Wysłana do Petersburga nota angielska była wcale łagodnie zredagowana, żeby i inne mocarstwa mogły się do niej przyłączyć. Mimo to krok ten pozostał odosobniony. Lord Beaconsfield będzie miał w sobotę na bankiecie u lorda-majora ważną mowę polityczną.

Londyn 1-go. — Gladstone omawiał w Nhył wypadki na wschodzie od czasu okrucieństw tureckich przeciw Bułgarom, dla okazania cierpliwości partji liberal-

nej, która nie zważając na czas krytyczny kiedy jej nadzieje zostały zawiedzione przez pozycję jaką przyjął rząd, nie wystąpił z napadem na takowy. Teraz partja liberalna wykazuje, że przez spór z Afganistanem rząd sprowadził nowe niebezpieczeństwa. Gladstone przechodząc kwestję Afganistanu, wykazywał, że honor i interesa Anglii muszą według zasad sprawiedliwości być utrzymywane.

Nie chce on się teraz rozwódzić nad planami rządu, gdyż nie jest o nich dostatecznie powiadomiony, według jednak znanych faktów musi on postępowanie rządu potępić. Gladstone porównywa obecnie stosunki Anglii z Afganistanem z stosunkami Francji i Niemiec w roku 1870 od wypadku z Benedettim; małował on politykę konserwatywną jako politykę tajemnicy i przechwał, która wywołuje zawikłanie w polityce zagranicznej; w końcu wskazywał na to, że przyszła wojna sprowadzi powiększenie podatków, naruszenie konstytucji i sparaliżowanie handlu.

Peszt 1-go. — Według *Pester Correspondenz*, ma być dziś wniesiony przez Modara wniosek żądający przedłożenia traktatu berlińskiego. Zjednoczona opinija uważa to za konieczne, gdyż Tisza nie odpowiedział na odnośne zapytania Szylawiego i Aponiego.

Berlin 1-go. — Wydany w dawnej drukarni *Berliner Freien Presse* nowy dziennik *Berliner Nachrichten* również został skonfiskowany.

Konstantynopol 1-go. — Poseł grecki Conduriotis zawiadomiony został, że rząd wielko-brytański poleci w nocie wykonanie uchwał tyjących się Grecji i zawartych w traktacie berlińskim. Porta poleciła gubernatorom poczynić przygotowania w celu zaprowadzenia żandarmerji. W okręgu Bitolin odbyło się małe starcie między Bułgarami i wojskiem tureckim. Do Macedonii wdarły się nowe oddziały powstańców.

Kraków 1-go. — Układy między Polakami i Czechami o wejście Czechów do rady państwa dla wspólnego działania nie zostały zerwane zupełnie lecz tylko zawieszona.

Jeszcze o koszykarstwie!

Kilkakrotnie zdarzyło mi się czytać w *Kurjerze Warszawskim* artykuły podznaczone liter. A. C., których autor usiłuje dowieść, że przemysł koszykarski u nas znajduje się w kolebce, że dopiero mająca powstać fabryka tych wyrobów ma go pchnąć na nową tory.

Nie przesadzając działalności jeszcze niezakończonyj fabryki, w interesie prawdy odezwać się muszę, że p. August Koch prowadzi fabrykę wyrobów koszykarskich od lat trzynastu, poprzednio na ulicy Grzybowskiej nr 19, obecnie róg Krochmalnej i Ciepłej nr 25.

Fabryka ta zatrudnia 50-ciu ludzi uzdolnionych wszechstronnie w swoim fachu, pod osobistym kierunkiem właściciela, ma obrotu rocznie kilkadziesiąt tysięcy rubli, a w Cesarstwie i Królestwie zbywa swoje wyroby.

Przedmioty tak codziennego użytku jak stołki, stoliki, fotele, kosze, szafki etc., jako też i przedmioty galanteryjne zbytkowe jej wyrobu nabywają z chęcią tutejsze magazyny galanteryjne detaliczne i hurtowe; specjalnością fabryki jest wyrób wózków dziecińczych.

Wobec tego zupełnie zgodne z prawdą są twierdzenia pana A. C., z którymi polemizować nie chcę, ale które sprostowania konieczne wymagają. — A. M.

— Dr **Władysław Gajkiewicz** powrócił z zagranicy. — 20465—1—1

Kurs giełdy warszawskiej, — dnia 2-go listopada 1878 roku.

W e k s l e :	Dopełnione transakcje		Z końcem giełdy	
	żądano	ptacono	żądano	ptacono
Berlin à vista z krótkim terminem (2 dni) 300 marek.....	149.25	148.95	149.10	—
Londyn 3 mies. „ „ za 1 f. st.....	107	—	10.07	—
Paryż 8 dni „ „ za 300 fr.....	121.05	—	121.05	—
Wiedeń 8 dni „ „ za 100 fl.....	128.47 1/2	55	128.70	—

Papiery publiczne.	Dopełnione transakcje		Z końcem giełdy	
	żądano	ptacono	żądano	ptacono
Oblig. skarbowe rs. 100....	—	—	—	232.—
4% L. zast. 3 okr. ser. I i II.	—	100.—	—	—
5% L. z. nowe z r. 1869 duże.	98 3/4	98 45	—	80.—
„ „ male.	98 25 15	98 25	—	—
Listy zast. m. War. serji I.	94 5 30 35	94 45	—	113.50
„ „ „ II.	—	94.40	—	165.50
„ „ „ III.	93 65 70 75 80	93 70	270.—	245.—
Listy zast. m. Łodzi serji I i II.	86	86	27.—	125.—
4% List. likwidacyjne duże..	85.25	88 40	127.—	600.—
„ „ male..	—	88 30	—	254.—
Bil. Bank. Ces. ser. I II i III.	—	—	—	560.—
Ros. Poż. Prem. z r. 1864..	—	—	233.—	—
„ „ „ 1866..	—	—	227.—	—
5% Listy zastaw. rossyjskie.	—	—	—	—
Pożyczka wschodnia.....	91.80	92.—	—	—

Akcje i Obligacje.	Dopełnione transakcje		Z końcem giełdy	
	żądano	ptacono	żądano	ptacono
Akc. wiel. tow. Ros. kol. żel. za rs. 125.....	—	—	—	—
Akc. dr. żel. War.-W. rs. 100	—	—	—	—
Akc. dr. żel. War.-B. rs. 100	—	—	—	—
Akc. dr. żel. War.-Terespol.	—	—	—	—
Akc. dr. żel. Fabr.-Łódzkiej.	—	—	—	—
Akc. Banku Hand. w Warsz.	—	—	—	—
Akc. Banku Dyskont. w War.	—	—	—	—
Akc. Banku Hand. w Łodzi.	—	—	—	—
Akc. W. ar. Tow. ub. od ognia	—	—	—	—
Akc. War. Tow. fabr. cukru	—	—	—	—
Akc. Tow. fab. cukru Józefów	—	—	—	—
Akc. Dobrzel. T. fabryki cukru	—	—	—	—
Akc. T. Łódz. Ran i Loew.	—	—	—	—
Akc. Towarzys. fab. machin	—	—	—	—
Akc. Towarz. Łazien i Łaźni	—	—	—	—

Wartość kuponów od listów zast. 144 1/2, nowych 180 1/2, zastawnych m. Warszawy ser. I i II 43 1/2, — m. Łodzi 250 listów likwidacyjnych 167 1/2, oblig. skarbowych 32 1/2, pożyczki prem. 1-ej emisji 151 1/2, 2-ej emisji 68 1/2.
Monety: Poln. perłowy rs. — — — Szuki dwudziestofrankowe rs. — — — marki niemieckie rs. — kop. — pruskie bilety bankowe rs. — kop. — bankowe guldeny austriackie rs. — kop. —

— Do rzędu zakładów krawieckich miasta Warszawy, cieszących się zasłużonym powodzeniem, wskutek sumiennej pracy, należy bezwzględnie **Magazyn ubiorów męskich p. s. Magnuskiego**.
O dokładności wykończenia, elegancji, trwałości, i innych zaletach, jakimi się odznaczają ubiory pochodzące z pracowni p. Magnuskiego, nie mamy zamiaru rozwodzić się, wobec bowiem ustalonej już pod tym względem opinii licznych kundmanów tego zakładu, uważamy to za zbyt techniczne. Chodzi nam tylko głównie o zwrócenie uwagi szanownych klientów p. Magnuskiego, na nowo-otworzony przez ten Magazyn ubiorów męskich w rozszerzonym zakresie, przy **ulicy Marszałkowskiej nr 62, pomiędzy ulicami Królewską a Zielonym placem.** —20393—

— Pani **Ewa Goldstein**, jest proszona o zgłoszenie się do Konsulatu Generalnego Angielskiego, we własnym jej interesie. —1—3—20354—

— **Jan Radwański**, rzeczywisty student prawa, b. pomocnik sekretarza sądu okręgowego warszawskiego, obecnie adwokat, przyjmuje interesantów w kancelarii swej, przy ulicy Wierzbowej, pod nr 4. w dawnym hotelu Angielskim. —20344—

— **Stanisław Mirecki**, profesor śpiewumieszki w hotelu angielskim (ul. Wierzbowa), gdzie przyjmuje wezwania osób pragnących kształcić się w śpiewie. —2—3—20128—

— **Józef Finkelstein, dentysta amerykański**, przy ulicy Rymarskiej nr 16, nad cukiernią, przyjmuje cierpiących od godziny 10-tej rano do 5-tej po południu. —19750—2—12—

— **Fotografie** s. p. hr. Józefa Zamoyskiego znajdują się w zakładzie fotograficznym **M. Murtkiewicza**, Krakowskie-Przedmieście nr 7. —20078

— **Cygara hawańskie**. Oczekiwane cygara z prawdziwego liścia hawańskiego wykonane przez pierwszorzędną fabrykę **Ad. Szopfera w Petersburgu**, na zamówienie składu tabacznego pod firmą: **M. Kiczorowski w Warszawie przy ul. Wierzbowej nr 3 vis-à-vis filarów teatrnych**, nadeszły w tych dniach do tegoż składu w 4-ech gatunkach, a mianowicie: **Havana Prima** po rs. 5.50. **Havana Secunda** rs. 4. **Crespo** rs. 5 i **Princesas** po rs. 3 za 100 sztuk. Tenże skład otrzymał świeży transport tytoni tureckich **Popowa & Comp. z Odessy**, znane z jednorodności wszystkich ich warstw. —16964—

Zakład leczniczy specjalny dla chorób gardła, wenerycznych i skórnych **d-ra KORNIA**. Chorych przychodzących, przyjmuje rano do 10 i od 4 1/2 do 6 po poł. codziennie. Długa Nr 23 (gdzie Eldorado). —15096—

— **Krajewski**, wyższy nauczyciel kaligrafii, poprawia charakter pisaną w krótkim czasie, dla uczniów szkoły handlowej ustępstwo w honorarium. Bracka nr 10. —20230—2—3—

— **M. Muskał**. Skład herbaty. Senatorska nr 16. —20229

TEATR WIELKI.
Dziś: Hugonoci. Jutro: Bogini Walhalli.
TEATR ROZMAITOSCI.
Dziś i Jutro: Przyjaciele.

CENY TARGOWE.
(franko skład kupującego), podane przez dom handlowy **Stanisława Ostrowskiego i S-ki** — Warszawa dnia 31 października r. b. **Pszonice**: za korzec funt 242, psira od 5 50 do 5 90; jasno-psira od 6 15 do 6 50; biała od 7 10 do 7 50. Wyborowa od 7 80 do 8 00. **Zyto**: wagi 232, polskie od 4 00 do 4 90; rossyjskie od 4 35 do 4 65. **Groch**: wagi 262, kuchenny od 5 90 do 6 35, na paszę od 5 10 — 5 75. **Jęczmień**: wagi 202, od 3 25 do 4 40. **Owies**: wagi 142, od 2 60 do 2 80. **Wyka**: wagi 162, od — do —. **Rzepak**: wagi 210 od — do —. **Rzepak**: wagi 210 od — do —. **Koniczyna**: wagi 250 biała od — do —, czerwona od — do —.
Cena okowity z dnia 31 października.
78% z akcyzą kop 7 od 0/0.
Hurtow. skład. wiadro — 7 34 g. — 2 32 (z dodat. Pojedyn. szyn: — 7 43 g. — 2 42) 2%
Stosunek garnca do wiadra 100:307 1/2

STAN POWIETRZA.
Dziś rano ciepła st. 3, w południe 5 Reaumura (759 Odmiana.)

— Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warsz. st. 2 c 9.

DOLINA SZWAJCARSKA.

W niedzielę dnia 22 Października (3 Listopada) 1878 roku,

KONCERT

Orkiestry Warszawskiej pod dyrekcją

ADOLFA SONNENFELDA.

PROGRAM.

1. Marsz amazołek, A. Sonnenfelda.
2. Uwertura z op. „Indra“, F. Flotowa.
3. „Aus der Studienzeit“, wale E. Straussa.
4. Chór pielgrzymów i pieśń do gwiazdy wieczornej z op. „Tannhäuser“, R. Wagnera.
5. Uwertura z op. „Verbum Nobile“, Moniuszki.
6. „Vivat Varsovie!“ polka A. Sonnenfelda.
7. „Die Liebe zum Volke“, F. Suppago, solo na piston.
8. „Dur und moll“, potpourri A. Schreinerera.
9. Uwertura z op. „Wilhelm Tell“, Rossiniego.
10. Mazur (pośmiertny). St. Moniuszki, instrumentował A. Sonnenfeld.
11. Parafraza na pieśń ludową C. Curtha.
12. Wspomnienie „Convent-Garden“, wal Jana Straussa.

N-ra 6 i 10 na fortepian nabyć można w księgarni F. Hössieka.
Początek o godzinie 4 1/2 po południu.
Wejście kop. 25.

W każdą Niedzielę i Święto

KONCERT.

1—1 —20489—

Nowy transport.

Puch Edredonowy funt rs. 9.

Puch zwyczajny funt od rs. 1.

Pierze darte nowe funt od kop. 35.

Żelazna Brama, plac targowy, vis à vis wodociągu, dom pana Fenigstejna Nr 5.

APFELBAUM.

1—6 —20446—

Od 1-go Listopada.

Po kilkoletniej praktyce w pierwszorzędnym magazynie, z dniem 1-go Listopada otwieram pracownię sukien i strojów damskich,

pod tymczasową firmą **Nawroczyńska** i wykonywać będę wszelkie obstarunki w zakres toalety damskiej wchodzące z wytwornym gustem i legancją, w jaknajkrótszym czasie i po przystępnych cenach, tak z własnych, jak z powierzonych materiałów.

WŁADYSŁAWA.

Nowy-Swiat Nr 57. 1—6—20357—

Kapelusze damskie:

aksamitne, filcowe, sukienne, piuszczone z piórek strusich i inne, podług najswiezszych modeli, z materiałów Pa-ryskich—poleca MAGAZYN

W. KRUSZEWSKIEGO przy ulicy Miodowej Nr 3, dom Grabowskich.

WYBÓR ZNACZNY.—CENY UMIARKOWANE. —19352—4—6

Dowiedziony środek wygubienia na wszystkie w ciągu dni 20.

ODCISKÓW z korzeniami.

Wynaleziony środek przez Czajkowskiego Prowizora Farmacji z Moskwy, wyniszczający w zupełności odciski, bez żadnego bólu, przygotowany w flakonikach z pezetkami; większe po rs. 1, mniejsze, po 50 kop. każdy. Flakonik opatrzony nazwiskiem wynalazcy. Sprzedają takowego w Składach Materiałów Aptecznych: A. F. Galle, L. Spiess i Syn, oraz w Aptekach: W. Karpinskiego, W. Borowski, A. Schmidta. Na prowincji: u Dymowskiego w Lublinie, Oczykowskiego w Łowiczu, Żukowskiego w Radomiu, Rakowskiego w Zawichostcie. Agencja na Królestwo Polskie u **St. Winiarskiego**, Nowy-Swiat, 62. 1—6 —20356—

PRODUKTA WIEJSKIE

„WANDA“

Chleb wiejski, Paszety, Pekeslejsz, Drób tuczony, Kiebasy, Poledwica wędzona, Powidła, Jabłka, Kompoty, Konserwy, Miód Epiec, Sery, Mleko, Masło, Buljon ukraiński i t. d. Warecka Nr 7 w podwórzu. 1—2 —20477—

Z powodu nieprzewidzianych okoliczności, jest do sprzedania

KAWIARNIA,

Wiadomość powzięć można w domu Nr 74, ulica Nowy-Swiat u stróża. 1—3. —20454—

Z gubernji zachodniej przyprowadzono

TRZY OGIERY

pięcioletnie, sprzedają się przy ulicy Grzybowskiej Nr 27. Jules D'Erri. 1—3—20409—

Interes

dobrze procentujący się do odstąpienia każdego czasu.—Wiadomość ulica Długa Nr 32, w sklepie wyprzedaży win. 2—3—20053—

Do sprzedania

APTEKA

na prowincji w królestwie. — Wiadomość w składzie aptecznym pp. L. Spiessa i Syna. 2—3—20037—

W SKLEPIE POD FIRMĄ

M. MILICER,

Miodowa Nr 4

(obok księgarni G. Sennewalda).

poleca się **Pracowniastrojów damskich**, odpowiadająca wszelkim wymaganiom gustu i mody, prowadzona tu od 1-go Kwietnia r. b. przez podpisaną, zarządzającą poprzednio robotami w ciagu lat 7 w magazynie strojów pani Mottier na Nowym-Swiecie.

Przyjmuje też **pióra do prania i fryzowania**;—posiadam stroje damskie gotowe, oraz wyprzedają oddzielnie kwiaty i pióra.

Matylda Nowicka.

—18914—3—6

Niżej podpisany w roku 1872 przyjął do depozytu od Kazi- mierz Brzozowskiego b. Komornika w Kielcach

4 sztuk Listów Likwidacyjnych,

każden na rs. 100, i na przyjęcie takowych wydał mu kwit depozytowy, następnie w roku 1877, wydał mu z depozytu jeden list na rs. 100, za stosownym odpisaniem na drugiej stronie kwita ponieważ w mowie będący kwit depozytowy, na pozostałe trzy listy likwidacyjne, a mianowicie za Nr 8,763, 57,793 i 111,551 podług oświadczenia Brzozowskiego takowy mu zaginął i odnalezionym dotąd nie został, a będące w depozycie powyższe wymienione za numerami listy temuż Brzozowskiemu w dniu 4 Sierpnia 1877 r. za oddzielnym pokwitowaniem wydane mu zostały, zatem zaginiony kwit depozytowy jako w zupełności zrealizowany, obecnie niema żadnej wartości i dla tego ogłaszam niniejszym, iż jeżeliby kto zagubiony kwit znalazł, lub był w posiadaniu onogo, aby takowy zwrócić zechciał podpisanemu za wynagrodzeniem rs. 1, w Warszawie pod Nr 13, ulica Tamka. 1—1—20431— **Wojciech Kwieciński.**

DO SKŁADU

STANISŁAWA BAUMANN

przy ulicy Elektoralnej Nr 5 (naprzeciw Banku)

Nadszedł świeży transport:

CEMENTU Portland Angiel., **Robins et Comp.** w Londynie;

CEGLY i **GLINY** ogniotrwałej; **KOKSY** i **WĘGLI** kamiennych i kowalskich, oraz

TEKTURY smołowcowe i **BLACHY** żelazne do krycia dachów. —0—4620—

PUCH EDREDONOWY.

Wyborowy gatunek za funt rs. 14. Pośledniejszy 12. Zakład Czystzenia Pierza i Puchu; ulica Długa, wprost Cerkwi Nr 16. —20022—

DYREKCJA

DRÓG ŻELAZNYCH

Warszawsko-Wiedeńskiej

Warszawsko-Bydgoskiej.

Pozostawione w ciągu kwartału III r. b. w powozach i na stacjach dróg żelaznych rozmaite przedmioty, mogą być odebrane, od Zawiadowcy stacji Warszawa.

Wykaz tych przedmiotów, może być przejrany każdodziennie, w Kancelarjach Zawiadowcy stacji Warszawa, Skierniewice, Piotrków, Częstochowa, Sosnowiec, Granica, Łowicz, Kutno, Włocławek i Aleksandrów.

Przedmioty nieodebrane do dnia 20 Marca (1 Kwietnia) 1879 r. stosownie do przepisów porządkowych dróg żelaznych, zostaną sprzedane przez publiczną licytację. 2—2 —19340—

— Potrzebny jest **Student Izraelita,**

z 5-tej lub 6-tej klasy na korepetycję dla dzieci, za stół i mieszkanie.—Wiadomość przy ulicy Pańskiej Nr 19, na 1-m piętrze od frontu, Nr 20. 2—3—20280—

Do sprzedania:

Kartofle na korec i w większej ilości na zamowienie.

Drewno na tysiące i sztuki.

Owies na korec.

Futro niedźwiadki nowe.

Pompa sęco-łocząca, wynajmuje się dzień nie.

W Składzie Nasion T. Grigotowicza, Nowy Świat Nr 20, w pałacu hr. Branickiego. 4—6—19881—

Sprzedaz Torfu,

w Torfarni Żbików o 5 minut od Banhofu Pruszków, odbywa się codziennie od 7 do 9 rano. Sazeń pół-kub. (60 pud) rs. 3, korzec (3 pudy) kop. 15. 5—6—19030—

SUKNIE

podług żurnali, strojne, od rs. 3 do 4; Salopy z podszyciem futra po rs. 5; oraz wszelka stary garderobę przyjmuję do przerabiania. Ulica Trebacka Nr 7 na pierwszym piętrze. 5—6 —18770—

Mufka Tumakowa

Zgubiona została dnia 31 Października r. b. w nocy, wychodząc z Teatru ulica Senatorska do Restauracji Wiedeńskiej, przy ulicy Przechodniej.

Laskawy Znalazca raczy takową złożyć w Składzie Maszyn do szycia Singera pod Nr 9 nowym, przy ulicy Trebackiej, za wynagrodzeniem, jakiego żądać będzie. 1—1 —20462—

W dniu 28 z. m. w Poniedziałek zabrano został z przed domu Nr 38 na ulicy Chmielnej, powtórnie **PIESEK** z rasy pinezarów, biały w czarne duże łaty, mordka i nozki ostrzyżone, przez osobę z widzenia mi znaną. Piasek ten po pierwszym zabraniu wrócił do domu, przybrany w niebieską wstążkę. **Upraszam przywłaściciela** o dobrowolne odprowadzenie psa pod powyższy adres w ciągu 24 godzin, w przeciwnym razie postąpię jak z przywłaścicielem endziej własności. 1—1 —20479—

ZE ŚWIEŻYCH TEGOROCZNYCH ZBIORÓW

HERBATY

nadeszły już do składu

M. MUSZKATA,

przy ulicy Senatorskiej Numer 16.

następujące wyborowe gatunki:

FUCZEFU aromatyczna..... po rs. 1 kop. 50 za funt.

CARSKI BUKIET doskonała w smaku i z przesłiznym zapachem..... " 2 " 50 "

ZULAN wyższy gatunek..... " 2 " 50 "

INDIEJSKAJA ROZA najlepszy gatunek czarnej herbaty..... " 3 " — "

Oprócz tego Skład zaopatrzony jest w tańsze gatunki po rs. 1 kop. 20 i rs. 1 kop. 40, oraz w znaczny wybór liansinów, herbaty zielonej i żółtej niemniej innych gatunków w ozdobnych pudełkach i puszkach.

Do 10-ciu funtów dodaje się jedenasty bezpłatnie. Wysyłka pocztą uskutecznia się bezzwłocznie po otrzymaniu zamówienia.

PP. handlującym poleca się wielkie zapasy herbaty w oryginalnych skrzyniach po 25, 30, 60 i 100 funtów, po nader umiarkowanych cenach, oraz wyważoną na funty z ustępstwem odpowiedniego rabatu. — 1-0 — 20220 —

FABRYKA PÓNCZOCH ARIEDEL
w Hotelu Europejskim.

Ceny Umiarkowane

Płótna w Różnych Gatunkach

Bielizna Gotowa

Krawaty Mezkie Damskie

Mezka i Damska

Gorsety Paryzkie

Hafty Koronki

Spódnice Wętmiane

Ponczochy Francuzkie Angielskie

Przyjmują się Obstalunki na Wyprawy

Koźnierze Mankiety

Różnych Gatunkach

Chuski Patystowe Flócienne

Koszulki Wętmiane

Kamasze Wętmiane

— 19836-3-6 —

Skład daje maszyny na rozplata.

GLÓWNY SKŁAD MASZYN DO SZYCIA
wszelkich systemów
NA KRÓLESTWO POLSKIE

Ludwika Rosenzweig
ulica Długa Nr 32, naprzeciw Hotelu Polskiego,

poleca Maszyny z najświetniejszych fabryk, a mianowicie: Maszyny Singera, Wheeler & Wilson, Howe, Grover & Baker, Mansfield słupkowe i cylindrowe, tamburkowe i t. d.

Ręczne Maszyny sprzedają się od rs. 10, oraz

NAJLEPSZE MASZYNY DO SZYCIA RĘKAWIOZEK
GDZIE KAŻDY Z PRACUJĄCYCH Z ŁATWOŚCIĄ ZAROBIOĆ MOŻE Ns. 2 DZIENNIE.

Nauka szycia jak najdokładniejsza, bezpłatnie.
Gwarancja kilkoletnia. — 1-3 — 20439 —

Skład daje Maszyny na rozplata.

Sprzedaz hurtowa i detaliczna.

WÓDKA ŻOŁĄDKOWA
z zapachem tatarakowym

zdrowa, mocna, rozgrzewająca bez słodczy. Butelka po rs. 2 kop. 10.

Zadający z Cesarstwa i Królestwa zamawiać mogą podług prób, wyłącznie w kantorze

MAXYMILJANA LUBELSKIEGO
ulica Nowo-Senatorska, Nr 4,

Kantor otwarty od godziny 9-tej do 2-giej po południu i od 4-tej do 7-mej wieczorem. — 1-6 — 19712 —

W nowo-otworzonym Zakładzie Introligatorskim
JULJI KAMIONOWSKIEJ,
przy ulicy Chmielnej pod Nrem 30, przyjmują się wszelkie roboty w zakresie introligatorski wchodzące, a posiadając maszyny do robienia pudełek aptekarskich, zakład jest w możności wykonywać takowe szybko i dokładnie, z czem poleca się pp. Aptekarzom. — Tamże poszukuje się Dziewczynek podręcznych, obznajmionych z robotą pudełek. — 20422-1-2

Lekcje tańca
udzielam u siebie i po domach prywatnych. — Ulica Chmielna Nr 4 od Nowego-Swiata. 5-6-19759 — **Artur Orczyński.**

Do sprzedania różne MEBLE i LUSTRA,
mało używane.
Marszałkowska, Nr 48, w bramie, pierwsze piętro od frontu. — 19010-3-3

Wina Szampańskie z domu
Louis Duvau Aine z Epernay
po bardzo przystępnej cenie sprzedaje

Skład Win i Delikatesów Aleksandra Bocquet
w Gmachu Teatralnym. 2-6 — 20222 —

Wyżymaczki Amerykańskie
prawdziwe, najnowszej wielce ulepszonej i uproszczonej konstrukcji, nie psujące się weale, nadeszły znowu do składu towarów żelaznych J. F. Skiba, naprzeciw Zjazdu do mostu Nr 89. — Tamże nadeszły poszukiwane żelaza siałowe z duszami do prasowania białizny i maszyny do robienia kielbas i krajanla mięsa. 2-3-20081 —

OSTRYGI HOLSZTYŃSKIE i OSTENDZKIE,
codziennie świeże, otrzymuje Handel Ant. Stępkowskiego, Wierzbowa Nr 5. 14-0 — 17272 —

Algierka
podszycia futrem Bobrów Amerykańskich, nie zniszczona, jest do sprzedania za cenę umiarkowaną, przy ulicy Zielnej Nr domu 34 nowy, mieszkania Nr 3 1-sze piętro od frontu. 2-6-20400 —

Do sprzedania:
Obrazy olejne starej i nowszej szkoły, akwarelle; Sztuchy antyk i nowe; Minerale i Efirko w stylu chińskim z 21 skrytkami. Wiadomość kuzy ulicy Leszno, Nr 37 nowy, u Właściciela domu. 4-12 — 19314 —

MIESZKANIE kawalerskie,
w bliskości Resursy Kupieckiej, do wynajęcia każdego czasu. Wiadomość w składzie obic PP. Mazura i S-ki przy placu Teatralnym. 3-3 — 20042 —

Mieszkanie umeblowane,
złożone z 5 lub 6 pokoi, na 5 lub 6 miesięcy, zechce adres swój nadesłać do Redakcji Kurjera Warszawskiego, pod lit. G. F. Nr 375. 3-3-19866 —

Futro niedźwiedzie,
płaszcz ciemno-szaraczkowy, podszycy futrem niedźwiedzi naturalnych, nie farbowanych, ciepły, zdatny do podróży, w dobrym stanie, jest do sprzedania za rs. 150. — Wiadomość: ulica Nowolipie Nr 1, na dole w bramie, po lewej stronie. — 20461-1-3

Posiadający już
komis serów holenderskich,
pragnie dostać i inne komisa; kaucja może być udzielona odpowiednio do interesu. — Reflektanci raczą złożyć swe adresy w redakcji Kurjera Warszawskiego pod lit. N. X. Nr 13. — 20440-1-3

Jest do sprzedania
Kucyk kary,
4 1/2 roku mający, oraz bryczka i kompletna uprzęga. — Tamże dwie pary chomontów do rosyjskiej uprzęgi, jedna z brązem, druga czarna. — Wiadomość: Koszary Mirowskie, u Wachmistrza 1-go szwadronu żandarmów. — 20407-1-3

U akuszerki Michalczyk,
są pokoje z osobnemi wejściami, dla osób spodziewających się ślabeści, z usługą i wszelkimi wygodami, za umiarkowaną cenę. Róg Zielonego placu i Marszałkowskiej Nr 60. — 20419-1-6

Do wynajęcia miesięcznie lub do Ś-go Jana r. p.
spory pokój umeblowany,
na 2-m piętrze w oficynie. — Ulica Długa, hotel Polski, u Szymanowskiego. — 20441-1-3

Poszukuje się
Współlokatorki
do ładnego pokoju, nauczycielki lub osoby uczęszczającej do zakładu naukowego. — Nowy-Swiat Nr 28, mieszkania 20. — 20424-1-2

Dwa i trzy pokojowe, z dwoma wejściami
LOKALE,
w każdym czasie do wynajęcia. — Twarda Nr 36. — 20443-1-12

Mieszkanie,
z powodu wyjazdu do odstąpienia każdego czasu, 4 pokoje, przedpokój i kuchnia; mieszkanie to jest z 3-ma wchodami, na dole od frontu, suche i ciepłe. — Wiadomość przy ulicy Wilczej Nr 17 i róg Marszałkowskiej, mieszkania Nr 1. — 20432-1-6

ADRES
złożyć proszę w redakcji Kurjera lub Bednarska Nr 20, mieszkania 13, pod literami Xdz. A. D., z oznaczeniem ceny, — kto ma do najęcia zaraz lub od Nowego Roku lokal, z 2-eh lub 3-eh pokoi z kuchnią i podwójnem wejściem, w środku miasta, bliżej kościoła. — 20444-1-3

W Sobotę, dnia 26 z m., znaleziono w doróże
Parasol,
który za udowodnieniem i zwrotem kosztów ogłoszenia, odebrać można przy ulicy Marszałkowskiej Nr 53, u Profesora. — 20420-1-1

Idąc Nowym-Swiatem
skradziono mi zegarek,
z lancuszkim złotym, w jednej kopercie, druga jest u mnie, z fabryki Woronicieckiego. — Uprasza się osoby, które by o tem wiedzieć mogły o danie znać pod Nr 30 na ulicy Wspólnej, mieszkania Nr 4, — za nagrodą. — 20447-1-1

Posługacz Szpitala Ś-go Łazarza, w dniu 31 Listopada, t. j. we Czwartek wieczorem, przechodząc ze szpitala do cukierni pana Parawicinięgo,
zgubił rs. 20;
ponieważ jest bardzo biednym, prosi uprzejmie łaskawego znalazcę o zwrot takowych do zarządu szpitala Ś-go Łazarza. — 20453-1-3

Dnia 1-go Listopada, jadać ulicami: Wspólną, Nowym-Swiatem, Krakowskim-Przedmieściem, zgubiono
Pakiet,
w którym były polowe buty. — Łaskawy znalazca raczy oddać na ulicy Wspólnej Nr 32, do mieszkania Nr 7, — za nagrodą rs. 1. — 20460-1-3

Skradziono bilety:
1-szej Premiowej pożyczki 4 bileta, za N-mi: 12774, 12775, 10612 i 14197.
2-giej Premiowej pożyczki, 11 biletów za N-mi: 11058, 1409, 1441, 5008, 7844, 7845, 7846, 29, 9, 38, 32, 1, 1.
9063, 9068, 9069 i 1968.
Te bilety były ogłoszone przez omyłkę w Kurjerze, jako bilety Banku Polskiego. — 20436-1-1

Dla osób potrzebujących
Stoła zdrowego i nie wymyślnego,
obiady mogą być przyrządzane w domu prywatnym, obficie, smacznie, czysto i na masle świeżym, za cenę przystępną.

Wypredaź Win Bordeaux białych, czerwonych, tudzież Win Reńskich SZAMPAŃSKICH,

pochozących z jednej z najznaniejszych i najstarszych piwnic w Warszawie; po cenach niskich, dotąd u nas niepraktykowanych, z połączeniem za dobroć:

- Bordeaux czerwone: St. Julien butelka kop. 40. Chateau Margaux 50. Lafite 60. Portwein 75.
Bordeaux białe: Sauternes butelka kop. 50. Haut Sauternes 60. Chateau d'Yquem 75.
Reńskie: Geisenheimer butelka kop. 50. Johannisberger 60. Rum Jamaika na rs. 1 butelka.

Wysyłka na prowincję uskuteczni się na koszt odbierających natychmiast po obstalunku.

Obstalunki na DRZEWO opałowe, w szańcach i klocach, oraz na WĘGLE KAMIENNE,

Przyjmują się w składzie papieru i galanterji B. Bołecwicza, Nowy-Swiat Nr 41.

MEBLE, prawie nie używane, jako to: szeslong, trzy foteliki, portierey do trzech drzwi i franki do dwóch okien, wszystko z francuskiego kretonu.

W Zakładzie zegarmistrzowskim Juliana Piątkowskiego, ulica Sto-Krzyżka Nr 7, (t. j. czwarty dom od Nowego-Swiata), są do sprzedania 2 ZEGARY stolowe francuskie, brązowe, antyki, po przystępnej cenie.

500 Kasztanów, ośmioletnich, starannie hodowanych. Cena: 1 sztuki kop. 25; 50 sztuk rs. 10; 100 sztuk rs. 15.

!!DRZEWO!! Skład herbaty F. KRUCHECKIEGO, Leszno Nr 2.

Z powodu niedostatecznych na obecne potrzeby rozmiarów, jest do sprzedania: Stojąca Maszyna Parowa Kozłowa z dwoma pompami wodnemi, pochodząca z fabryki PP. Scholtze et Hantke.

Wielki transport towarów włóczkowych jako to: Rotundy, ponszki, chalki i chustki w różnych kolorach; wielkościach i deseniach; polonezy dzieciinne białe i kolorowe, oraz kaftanki, calesony, pończochy, kamasze, skarpetki; otrzyma i poleca po cenach bardzo przystępnych

DLA MATEK.

Mając własne dzieci i lokal obszerny i ciepły, przyjmuję przez całą zimę do wspólnej zabawy dzieci mające od lat 2-eh do 7-miu, gdzie oprócz zabaw rozwijających umysł i sily fizyczne podług metody Fröbela, zapewnia się dzieciom najtroskliwszą opiekę i mówi się do nich obcemi językami, za miesięczną bardzo umiarkowaną opłatą.

Wielki transport towarów włóczkowych

Magazyn bielizny M. Bystrzanowskiej, ul. Świętokrzyżka Nr 8.

Drzewek owocowych w najwyborniejszych gatunkach, jako to: gruszek, jabłek, śliwek i czereśni w koronach, po cenach przystępnych.

DOM w cenie od 20 do 30 tysięcy rubli. — Uprasza się o nadsełanie potrzebnych objaśnień pod lit. B. C. Z. do Agentury Ogłoszeń, Senatorska Nr 22.

ALTANA po fotografii, obecnie blachą pokryta, do sprzedania. — Wiadomość u rzadcy palacu Nr 415 (15 nowy), Krakowskie-Przedmieście.

8 PLACÓW pod zabudowania, po kilka tysięcy łokci każdy, do sprzedania za Belwederską rogatką, w bliskości parku Łazienkowskiego. — Wiadomość u właściciela na miejscu w Sielech pod Nrem 15, na 1-szej wioście za rogatką.

W Zakładzie Form Paryzkich przy ulicy Niecałej Nr 6, wykładają się lekcje kroju sukien damskich. — Osoba przybyła z prowincji, podczas nauki kroju może być umieszczoną ze wszystkim w tymże Zakładzie.

SKŁAD TRUMIEN METALOWYCH przy składzie Lamp L. ZAJĄCZKOWSKIEGO. Trumny metalowe dla dorosłych od rs. 30, ulica Krakowskie-Przedmieście Nr 388 (40) w b. pałacu Tarnowskich, vis à vis Hotelu Europejskiego i ulicy Czystej. — Wiadomość u właściciela na miejscu w zapasie.

Fortepian w dobrym stanie, za rs. 40. — Wiadomość, ulica Tamka Nr 23, 1-sze piętro od frontu.

Wiatrak dwugankowy z cylindrem, w dobrach Olszany, o 4 wiorsty od Grójca, warunki podane będą w przyległych dobrach Fałcin przez Grójec.

Największa w kraju Fabryka Gorsetów.

Mam zaszczyt donieść, że w fabryce mojej wyrabiam gorsety podług najnowszych paryzkich i wiedeńskich fasonów, w cenie od 5 do 100 rs. za tuzin. Za dokładne wykończenie obstalunków ręczę. — Wiadomość u właściciela na miejscu w zapasie.

WYPRZEDAŻ różnych Mebli, z magazynu przy ulicy Marszałkowskiej Nr 1372, nowy 67, w domu pp. Kralla i Sejdlera.

Zakład fabryczny, od lat 20 istniejący, dobrze się procentujący, z powodu interesów familijnych jest do sprzedania. Do kupna i prowadzenia takowego potrzeba około rs. 2.000. — Wiadomość w Kiosku przy placu Bankowym.

Fabryka kwiatów MARJI REINDEL, na obecny sezon zaopatrzona została w bardzo znaczny wybór kwiatów paryzkich i krajowych po najprzystępiejszych cenach.

PROPINACJA w miejscowości, gdzie się znajduje Sąd gminny i kancelarya Wójty gminy, w bliskości Warszawy. — Wiadomość, ulica Widok Nr 5. Stróż wskaze.

CZEKOLADY i CACAO, z fabryki F. Ballet w Petersburgu. Biorącym w większych partiach odstępuję się rabat.

TRZY SUKNIE eleganckie, świetnego fasonu, penszka balowa jedwabna z łabędzim puszkiem, śliczna beudina biała, broszka i koleżyki z mozaiką weneckiej roboty, kołnier i mufka gronostajowe, dwie pary lechtarzy platerowanych ozdoby. — Wiadomość u właściciela na miejscu w zapasie.

U Akuszerki T. Ledzińskiej, są pokoje dla osób spodziejających się słabosci, gdzie chora znajdzie troskliwą opiekę i wszelkie wygody. — Wiadomość, ulica Chmielna Nr 10. — Tamże jest mamka młoda, przystojna, bez długi.

11 koni i 6 wozów, z uprzężą i zagospodarowaniem. — stróż wskaze.

Obszerna piwnica do wynajęcia w każdym czasie, przy ulicy Ogrodowej Nr 21. — Wiadomość u rzadcy domu.

WYSTAWOWA SZAFKA, cała metalowa — nowa, jest do sprzedania za przystępną cenę. — Wiadomość u Szwajcara przy ulicy Bielańskiej w Paryzkim hotelu.

Restauracja Wiedeńska w domu Rezlera, poszukuje 3 małych chłopaków. Rodzica chezą oddać swe dzieci do wykształcenia w tym fachu, zechęzą się zgłosić do przedsięwiorcy.

Po kop. 50 za parę rękawiczek glansowanych, na dwa guziczki damskich i męzkich, zamiszowych kop. 75. Róg, Elektoralnej i Zimnej Nr 13, wprost składu herbaty W. Perłowa. — Tamże szwaczki rękawicznice mogą dostać robotę, za dobrem wynagrodzeniem.

SPECJALNA FABRYKA Kass żelaznych ogniotrwałych Roberta Bothe, Nowy-Swiat Nr 38. Wielki wybór. Cenniki ilustrowane z rozmiarami i wagą.

Magazyn Ubiorów Męzkich, przy ulicy Świętokrzyżkiej Nr 15, wprost Włodzimierskiej. Po dlugoletniej praktyce w pierwszych Magazynach, obecnie otworzyłem na swoją firmę, który został zaopatrzony na bieżący sezon w gotowe ubiory męskie, jak nie mniej w znaczna ilość materiałów wyborowych, z których obstalunki wykonywam jaknajstaranniej, wedle najwiecejszej mody, po cenach jaknajprzystępiejszych. — Wiadomość w Kiosku przy placu Bankowym.

Interes bardzo korzystny! Do sprzedania sklep dystrybucyjno-norymbergski, przynoszący oprócz utrzymania 25%, od wyłożonego kapitału, do kupna potrzeba przeszło 1000 rubli, i sklep wiktuałów wraz z całym urządzeniem i towarami. — Wiadomość: Bednarska Nr 5, w sklepie wiktuałów.

MASZYNA do sprzedania, systemu Zyngiera, za przystępną cenę, z powodu wyjazdu. — Ulica Tamka Nr 35, mieszkania 34.

Garnitur mebli, urzędowej roboty, za cenę przystępną, u tapicera. — Rymarska Nr 8.

DOM murowany z ogrodem i gruntu 8 morgów, a łąki jedna morga, na prowincji. — Blizsza wiadomość przy Nowem-Mieście, Nr domu 9, u pp. Barszczewskich.

Za bardzo nizką cenę! przyjmuje suknie, okrycia, kaftany i wszelkie inne roboty osoba znająca krój i która pracowała w jednym z pierwszych magazynów. — Chłodna Nr 37, — stróż wskaze.

PRACOWNIA przy ulicy Nowolipki Nr 28, mieszkania 13, przyjmuje do szycia bieliznę męską, damską i dziecienną, wykończając ją starannie po cenach 40 i 50 kop.

Para Ogierów, skaro-gniadych, zdalnych do natychmiastowego użytku, do sprzedania. — Wiadomość u starszeta Wojciecha, Alea Ujazdowska Nr 13.

2 Klacze kareciane, siwe i rasowe, amerykańskie, 4 dery okrywające całe konie, do sprzedania. — Mazowiecka Nr 1: od godz. 9 do 10 rano.

WAŻNA WIADOMOŚĆ
DLA CHORYCH I ZDROWYCH
EKSTRAKT SŁODOWY

(M. Iz Ekstrakt)

M. SEIDLITZ.

Najlepszy środek dyetyczny, odżywiający w chorobach piersiowych, płucowych, żołądka i hemoroidalnych, również zalecający się doskonałą przetrwalnością przeciw bezkrwistości, brakowi apetytu, niestrawności a niedostatecznemu odżywianiu ciała.

Ekstrakt ten obok przyjemności w użyciu, gorąco zalecamy także użytecznym działaniem w wyżej pomienionych wypadkach, przez znanych powszechnie **Professorów Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu**, jako to: przez **Professorów: Lamba, Łuczkiwicza, Tyrchowskiego, Girsztowta, Kosińskiego, Chałubińskiego i Baranowskiego**, oraz przez starszych D-rów zawiadujących Warszawskimi prywatnymi i wojennymi szpitalami i klinikami, a mianowicie: **Dra Zalewskiego** (szpitala S-go Ducha), **Kobyłańskiego** (szpital Dzieciątka Jezus), **Ilńskiego** (szpitala Ujazdowskiego), **Spirna** (szpitala Aleksandryjskiego), **Rosenthala starsz.** (szpitala starożytnych), niemniej przez D-rów **Stummera, Szczygielskiego, Rosenthala młodsza** etc. etc.

Nadto ekstrakt mój zaszczycony został pochlebną wzmianką „**Gazety Lekarskiej**,” z dnia 1-go Grudnia r. z., która uznaje, że **Ekstrakt mój wynalazku uznany został po długoletnim doświadczeniu na polu Medycyny praktycznej, jako najlepszy środek dyetyczny**, który obok przyjemności w użyciu, zaleca się także użytecznym działaniem w rozmaitym rodzaju osłabieniach, w bezkrwistości, w rekonwalescencji i t. p., pod tym względem **przewyższa wszelkie podobne preparaty z zagranicy** przesyłane.

Powyższe niezaprzeczone przyniósłoby tak ogólny nań popyt, i tak liczne zapotrzebowania, że uznałem za konieczne powiększyć fabrykę, a mianowicie zająć sam browar, przez co nietylko, że mogę wydać towar o wiele przewyższający w dobroci wyrób mój poprzedni, lecz nadto w stanie jestem preparat mój uczynić dostępniejszym ogółowi.

Mam więc zaszczyt urwać Szanowną Publiczność, że butelka ekstraktu kosztować będzie nie jak dotychczas kop. 30, lecz kop. 25.

Za zwrot butelki płać 2½ kop. tak, że sam ekstrakt tylko 22½ kop. kosztuje. Dla uchronienia Sz. Publiczności od nieudolnych podobnych naśladowań, upraszam askawie zwrócić uwagi na etykiety i pieczęcie które opatrzone są własnym moim podpisem.

M. SEIDLITZ,

Dostawca Kliniki Terapeutycznej Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu, oraz szpitali prywatnych i wojennych m. Warszawy.
Skład główny w fabryce przy ulicy Świętojerskiej Nr 24, wprost mleczarni.
Dostać można we wszystkich **Składach aptecznych i Handlach Win**, w Warszawie i na prowincji.
3-3 — 19930 —

Fryzjer ROMAN,

róg ulic: Świętokrzyskiej i Nowego-Swiat, Nr 2 nowy

Poleca się z wszelkimi wyrobami fryzjerskimi w wielkim wyborze i po cenach przystępnych, a mianowicie:

Warkocze bez krepy od rs. 3 do rs. 25; Warkocze na krepie od rs. 3 do rs. 12; Koki fantazyjne i lokowe od rs. 3 do rs. 10. Para loków od rs. 1 kop. 50 do rs. 6.

Przyjmuje zamówienia na wszelkie wyroby tak z włosów własnych, jak i z dostarczonych sobie i wykonuje takowe ze specjalną znajomością sztuki Fryzjerskiej, słowem może czynić zadość wszelkim wymaganiom Szanownej Publiczności.

Uskutecznia czesanie Dam: W zakładzie kop. 45; na miesiąc kop. 75; wynajęcie koka kop. 50; wynajęcie loków kop. 30.

Zarazem wszelkich wyrobów toaletowych, t. j. **Perfum, Mydeł, Puderów, Proszków i Eliksirów do zębów, wód Toaletowych, Farb do Włosów, Wody Kolońskiej oryginalnej i Ostrowskiej i wiele innych** szczytki, **Grzebienie, Gąbki, Rękawiczki damskie i męzkie, Krawaty i Galanterja** w znacznym wyborze. Przy dzisiejszej konkurencji, Zakład mój cieszy się powodzeniem i z każdym dniem powiększony zostaje, a przy mojem staraniu i rzetelności tembardziej zjednać sobie mogą zaufanie i liczniejszą klijentelę; jestem tego pewny, że Szanowna Publiczność nie omyli się po zbadaniu i przekonaniu na miejscu. (Dla Handlujących odstępuję rabat). — Z szacunkiem **ROMAN.**
3-6-19964-

Główny Skład Mebli OLSZTYŃSKIEGO JANA.

ulica Nowy-Swiat Nr 37.

Zaopatrzoną jest w wielki wybór różnych mebli do- kładnej i gustownej roboty, z którymi się poleca i sprzedaje takowe po cenach umiarkowanych. 6-20 — 19543 —

pod firmą: **Karol Latawiec,**

dawniej **WILHELM WARD**

Rymarska Nr 5.

Nowo otworzony **Magazyn wyrobów tabaczkowych z róż- nych fabryk i w różnych gatunkach**, gdzie wielkim wyborem mogą najzupełniej odpowiedzieć Szanownej Publiczności, z czym się polecam.
3-3-20015-

Największy wybór

OBIC PAPIEROWYCH

odznaczających się

Taniością, Gustem i Trwałością

W SKŁADZIE

SEWERYNA MAZUR i S-ki

Plac Teatralny, obok Ratusza.

36-0

— 6793 —

KAPELUSZE DAMSKIE

W WIELKIM WYBORZE

PODŁUG MODELI PARYZKICH

poleca

J. et S. GORCZYCKI,

Wierzbowa Nr 2.

6-6

— 19049 —

Skład Lakierów, Farb i Materja- łów Malarskich

J. A. KRAUSSE,

ulica Miodowa Nr 10 nowy

otrzymał następujące towary i poleca:

Westalki balsamiczne, do kadzenia.
Papier balsamiczny.
Ocet aromatyczny, do kadzenia.
Kadzidła w proszku i w płynie.
Wodę Wiener-Kajser-Wasser, oryginalną.
Wodę Kolońską, najlepszą, oryginalną.
Wodę Kolońską własnego wyrobu znaną z dobroci.
Eau de Millefleurs. 2-3 — 20086 —

Magazyn Mebli

UŻYWANYCH I NOWYCH,

przy ulicy **Warszawskiej i Zielonego Placu** Nr 60, na I-m piętrze.

Kupuje i sprzedaje Meble mało używane, podejmuje się meblowania i urządzania mieszkań.

Przygotował nadto znaczny zapas nowych, krajowych i zagranicznych mebli, a posiadając własne warsztaty przyj- muje obstalunki na nowe meblowe i dekoracyjne roboty.

Wszystko po cenach przystępnych. **ZALEŃSKI i S-ka**
44-0 — 5327 —

Mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność!

że dostałem wielki transport wyborowych **Mebli** zagra- nicznych nowych i mało używanych w najświeższe fasonach, **Garnitury rypsem welnianym, jedwabnymiksamitem** pokryte **sprzedaje bardzo tanio** dotąd niekrakowane dla zjednanja ogólnego uznania. Ulica Miodowa Nr 10, na 1-szem piętrze.
2-6 — 2623 —

6. ULICA CZYSTA 6.
(WPROST SASKIEGO PLACU).

ANTONI WŁODKOWSKI
SKŁAD DYWANÓW, FIRANEK
I WSZELKICH MATERJI MEBLOWYCH

po powrocie właściciela z Paryża i Londynu, otrzymał Towary z zakupów osobiście poczynionych:
Wielki wybór różnorodnych **Materiałów** na pokrycie mabli, od rs. 1 kop. 20 łokieć. **Granité** materiał czysto wełniany pleciony, na portjery i meble, **Bourrette, Bourredesole, Kretony** francuzkie i angielskie. Materiały drukowane, **Lomy**. Materiały gładkie czysto wełniane i jedwabne.
Dywany na łokcie z **Bordurami**.
Dywany odpasowane na całe salony, oraz mniejsze w różnych wielkościach.
Firanki Gipiurowe francuzkie i angielskie, oraz tiulowe z aplikacją, szwajcarskie.

Ogromny wybór **SERWET** najrozmaitszych, od skromnych tanich do najpiękniejszych gobelinowych.

CENY BARDZO UMIARKOWANE.

— 19902 —

FABRYKA OBIĆ PAPIEROWYCH

pod firmą:

J. FRANASZEK

dawniej **A. VETTER & Comp.**

Przysposobiła **OBICIA PAPIEROWE** najświeższych deseni i kolorów, tak zwane **Gobelinowe** ziołami przerabiane.
Obicia matowe w jednych kolorach, w tonach do cienia stopniowanych.
Obicia imitujące pasy utrechtowe.
Obicia wełniane imitujące adamaszki.
Obicia w stylu pompejańskim i t. p. w niezem nieustępujące zagranicznemu, a o połowę tańsze.
Z uwagi na mnóstwo budujących się domów, których świeże ściany wymagają mocnego obicia, fabryka używa obecnie nierównie **grubszego papieru**, co nawet dla osób mniej kompetentnych jest widocznym, a jako wyrób wiany, jest w stanie wytrzymać wszelką konkurencję.

SKŁAD—GŁÓWNY Nr 15 Krakowskie-Przedmieście Nr 15.

30-0

— 8959 —

CZYSTA Nr 2.

DO MAGAZYNU MÓD

Natalji Meisner,

nadszedł transport najmodniejszych possemanteryi i frendzli do ubierania okryć jesiennych i zimowych. W tymże Magazynie przyjmują się do roboty okrycia i suknie tak z materiałów własnych lub też przyniesionych i wykończanie i starannie według najświeższych modeli paryżkich. —20043—2—3

CZYSTA Nr 2.

Kroju Sukień

damskich, uczy **A. P.**, przy placu Ś-go Aleksandra Nr 10, mieszkania 21. —19842—3—6

60 PIECÓW
kafłowych.

biało polewanych numerem 3-m, zaraz do sprzedania i odstawienia; licząc za kafel po kop. 6. — Próby do obejrzenia i wiadomość w kantorze pani Szeżuckiej, Nowy-Swiat Nr 15. —19944—4—6

Mak, Fasola

biała i zielona, **Groch** biały i **Siemie** kopne chińskie jest do sprzedania małymi partjami na Pradze w **Domu Handlowym** przy Namieśnikowskiej ulicy Nr 380. —2—2—20246—

Do sprzedania:

Szafa masiv jesionowa, urzędowej roboty roz-bierana za rs. 30; **stół** jesionowy okrągły na jednej nodze za rs. 10; **szal** francuzki nowy za rs. 45.—Wiadomość ul. Żelazna Nr 43/1144, mieszkania Nr 3. —2—2—20295—

Ruski Magazyn

przy ulicy Niecałej Nr 2.

otrzymał **Mebelowe kretony** w najświeższych deseniach, pół-aksamit na kostjomy, pikę **barchan** w najlepszym gatunku, **kołdry** pikowe duże i dzieciinne, a także wielki wybór kretonów na suknie i koszule. —20297—2—3

WILLA

tuż za rogatką Belwederską położona, między Belwederem i Łazienkami, przyległa szosa, zajmująca przestrzeni 34000 łokci kwadratowych, z domem mieszkalnym o ośmiu lokalach, nowo wybudowanym i ogrodem owocowym, jest do sprzedania z wolnej ręki. Wiadomość u propinatora w Odolanach, za rogatką Wolską.—**W. K.** —20295—2—3

Do sprzedania

Dwie biblioteki (antique).

Obejrzeć można od godz. 2 do 4; ulica Solna Nr 12, 1-sze piętro. —20137—3—6

Kilkakroć sto tysięcy

CEGLY

w dobrym gatunku, z cegielni za Pragę, jest do sprzedania z odstawą zaraz.—Wiadomość w dystrybucji **M. Cedrońskiego**, róg Długiej i Miodowej, obok cukierni Nr 17489d. —20152—3—6

Jest do sprzedania

MASZYNA

Wheclera Wilson, nowa, z gwarancją półtora roku, z nieprzewidzianych okoliczności.—Ulica Furmańska Nr 16, mieszkania 21, w oficynie na pierwszym piętrze. —201127—3—3

Z powodu zmiany interesów, jest zaraz do sprzedania

CUKIERNIA,

z kompletnym urządzeniem, położona przy jednej z pryncypalnych ulic miasta Warszawy. Wiadomość w fabryce czekolady p. R. Wedel, ulica Szpitalna Nr 4. —20120—3—3

Dla Myśliwych

Sprzedaje się **bryczka**, w dobrym stanie, dla myśliwych i **koń**, 8 lat mający, z ruską uprzężą, na Konwiktorskiej ulicy w Sierakowskiich koszarach, u stangreta Fiedarenko. —20118—3—3

Pianino do wynajęcia,

prawie zupełnie nowe, fabryki Gaveau w Paryżu.—Wiadomość: ulica Wileza Nr 17 i róg Marszałkowskiej, mieszkania Nr 1, na dole od frontu. —19735—5—6

Cebulki kwiatowe

Haarlemskie

Hyacenty, Tulpany, Narcyzy, Fritillarie, Anemony, Ranunkuły, Seilla, Lilje, Cyklamony i **Galantusy** świeżo nadeszły do domu Handlowo-Komisowego

A. Rodkiewicz,

ulica Miodowa Nr 489/15.
3—6—20106—

Marja Klejmann,

była starsza akuszerka Warszawskiego Instytutu Położniczego, przeprowadziła się z ulicy Aleksandrji, na Nowy-Swiat Nr 37 nowy. Przyjmuje chorych na mieszkanie. —20287—2—4

Ser Śmietankowy,

jak od trzech lat tak i w roku bieżącym za-kontraktowałem fabrykę serów śmietankowych, znanych już ze swojej dobroci i takowy po-przystępniejszej cenie jak dotąd sprzedaje, z czem polecam się pp. kuceom jak miejscowym tak i z prowincji. — Z Szacunkiem **W. Kotwicki**, Handel Win i Towarów Kolonialnych, ulica Bednarska, róg Sowiej. —2—6—20250—

Pod gwarancją. Pod gwarancją.

Wodociągi, Zlewy kuchenne,

KŁOZETY PISOARY I WENTYLACJE, z kompletnym urządzeniem, według systemów uznanych za najlepsze, dostawia od wielu lat jako specjalność:

H KRAFT

Biuro Techniczne, Skład Maszyn i Wyrobów Technicznych dla potrzeb Zakładów Przemysłowych i Dróg Żelaznych,

Egzystujące od roku 1866.

Dostawione dotychczas i obecnie na zamówienie urządzające się zlewy kuchenne w ilości 364 sztuk; wodociągi w 72 posesjach; kłozety w ilości 493 sztuk, urządzenie kąpielowe w ilości 59-ciu sztuk, dają najlepszą rekomendację przeciwko innym początkującym dostawcom, którzy nie tylko sami nie są fachowcami w urządzeniu tego rodzaju przedmiotów, ale nadto nie mają pojęcia o wykonaniu tychże robót, powierzają takowe robotnikom do tego zupełnie niezdolnym.

1-0 — 20458 —

Pod gwarancją. Pod gwarancją.

Przedsiębiorstwo robót asfaltowych i krycie dachów tekturą asfaltową.

Podjęmuje się wszelkich robót w zakresie tego fachu wchodzących, z udzielaniem gwarancji za dobre wykonanie tychże.

Ceny jak najprzystępniejsze.

Ign. Gantzwohl, Plac Krasińskich Nr 3.

1-6 — 20450 —

Na zbliżającą się porę zimową:

Opaski gumowe,
Opaski bawełniane,
Kit w proszku i masle,
Kit olejny do szyb,

do zabezpieczenia okien
na zimę,

POLECA

Skład Lakierów, Farb i Materjałów Malarskich

J. A. KRAUSSE,

ulica Miodowa Nr 10 nowy.

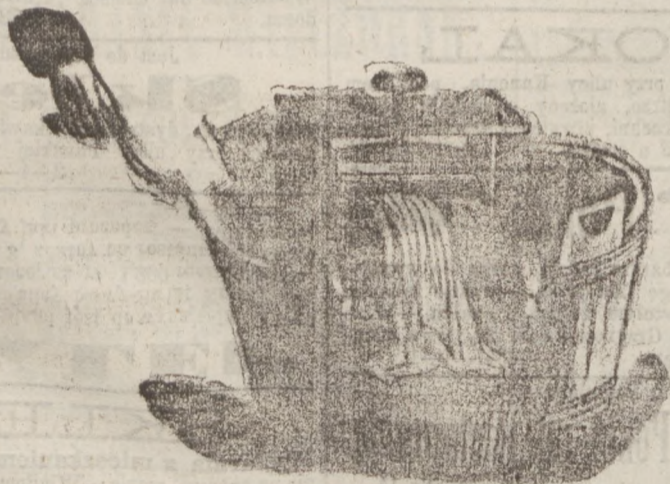
2-3

— 20088 —

W Y Ż Y M A C Z K I

NAJTRWAŁSZEJ KONSTRUKCJI

Główne tychże zalety:

Bielizna nie drze się jak przy wykrecaniu rekoma wysycha prędko.

Oszczędność na czasie i na siłach roboczych.

na składzie waice angielskie do wytymaczek. Reperatury uskutecznią się w ciągu dwóch dni.

CENY NIZKIE.

W kantorze Ign. GANTZWOHL, Plac Krasiński, obok ogrodu Krasińskich. 1-6 — 20448 —
PP. handlującym odstepuje się rabat.

:TANIA SPRZEDAŻ:

towarów ocalonych z pogorzeli, a mianowicie: jedwabnych, wełnianych, bawełnianych, oraz wstążek, koronek, falban i t. p., po cenach nader niskich, poleca Magazyn

BERNARDA KLINGSLANDA,

przy ulicy Wierzbowej w Hotelu Angielskim, obok Magazynu Mebli.

2-6 — 20355 —

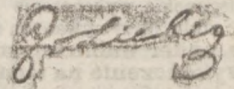
4 złote medale EKSTRAKT MIĘSNY 4 Dyplomy Honorowe

KOMPANJI LIEBIGA

z Fray-Bentos (Ameryka Południowa).

PRAWDZIWY

wtedy tylko gdy na etykiecie każdego słoika wydrukowane jest nazwisko niebieską farbą.

Skład hurtowy w Warszawie u korespondenta Towarzystwa Ernesta Gay, Leszno Nr 6. Sprzedaż detaliczna w Handlach Delikatesów, w Składach Materjałów Aptecznych i Aptekach. 11-12 — 524 —

Przenośne piwo-tłoczące aparaty

ulepszonej konstrukcji

(POMPKI ANTAŁKOWE).

Przy użyciu których piwo nie utracza węglanego gazu i z tego powodu można toczyć z antałka wiele dni, przyczem piwo zachowuje świeżość i dobrze musuje.

Wentylatory różnych systemów dla restauracji, kantorów i mieszkań.

Maszyny do korkowania butelek.

Aparaty do ściągania piwa w butelki.

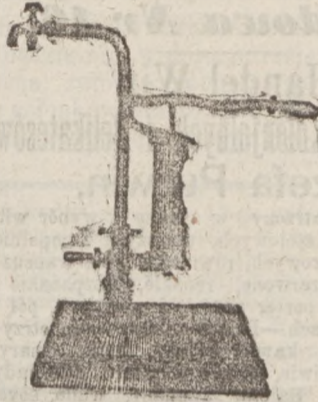
Poleca Biuro techniczne

KAROLA POŚEPNEGO,

przy ulicy Zielnej Nr 33 nowy.

2-3

— 20361 —

Nowy błyszcz lakierowy na obówie, bez użycia szczotek. Masę elastyczną do skór nieprzepuszczającą wilgoci do obówia, a poszukiwaną w obecnej porze przez myśliwych, poleca:

Skład lakierów, Farb i Materjałów Malarskich

J. A. KRAUSSE,

ulica Miodowa Nr 10 nowy.

2-3

— 20087 —

Premjowany na wszystkich wystawach, ostatnio na Wystawie Wiedeńskiej nagrodzony

Medalem zasługi

AMERYKANSKI GLANS

do damskiego i dzieciennego obówia wyrabiany przez

HAUTHAWAY & SONS

W BOSTONIE.

Wyrób ten nieporównanej dobroci, łatwy w zastosowaniu i tani, używa się w miejsce lakieru lub szwaksu do wszystkich wyrobów skórzanych lub tekturowych bez użycia szczotek. Sposób użycia znajduje się na każdej fiaszce. Wyrabia się w 2 gatunkach. — A) Czarny do zwykłego obówia i wyrobów siodlarskich; B) Brązowy do skór i obówia ze złocisto-brązowym połyskiem.

Główny Skład Amerykańskiego Glansu w Warszawie powierzyłśmy P. A. F. GALLE, ulica Senarska Nr 18 pod „Sioniem,” gdzie sprzedaż hurtowa i detaliczna tegoż już urządzoną została.

Boston, 1-go Listopada 1875 r.

193-0 — 18361 —

HAUTHAWAY & SONS.

Medal 1-szej klasy i dyplom honorowy na Wystawie w Filadelfji 1876 roku

VASELINA

nie ulega jeżczeniu i to stanowi jej wyższość w porównaniu z tłuszczem.

Gazeta Lekarska z d. 7 Lipca 1877 r. Prof. Dr Girszewski. używana jako najlepsza pomada do włosów i w ogóle w chorobach skórnych: w liszajach, skaleczeniach, ranach etc.

Dostać można w Składach Aptecznych i Aptekach.

Cena kop. 25, 50, 250.

Główny Skład w Warszawie u Juljana Berga

Miodowa 10, przy Składzie Maszyn.

Ostrzeżenie! Wykryte za granicą liczne fałszowanie i podrabianie Vaseliny.

14-0

— 13727 —

